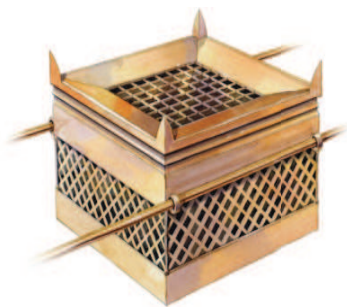

แท่นบูชาในครอบครัว
A Family Altar

คู่มือภาวนาธรรม 52 สัปดาห์
จัดทำโดย ทีมงานศิษยาภิบาลคริสตจักรวัฒนา

คำนำ

โนอาห์ตั้งแท่นบูชาถวายพระเจ้า เพราะพระเจ้าช่วยเขาและครอบครัวรอดชีวิตให้รอดจากน้ำท่วม เขาและครอบครัวปรารถนาที่จะขอบพระคุณพระองค์ (ปฐม.8) แท่นบูชาของโนอาห์นำมาซึ่งพันธสัญญายิ่งใหญ่ ซึ่งปรากฏอยู่คือรุ้งบนฟากฟ้า

อับราฮัมตั้งแท่นบูชาเพื่อถวายอิสอัค ลูกชายคนเดียว เป็นเรื่องราวอันน่าทึ่งในเรื่องความเชื่อและการเชื่อฟังอย่างไม่มีเงื่อนไข อันนำมาซึ่งพระพรและการอัศจรรย์ที่เขาและครอบครัวได้เห็นถึงการเตรียมของพระเจ้า พระเยโฮวาห์ยิเร (ปฐม.22)

ยาโคบสร้างแท่นบูชาที่เบธเอล (แปลว่าบ้านของพระเจ้า) เพื่อรำลึกและขอบพระคุณที่พระเจ้าสำแดงพระองค์ให้ประจักษ์กับเขา และพระเจ้าทรงสัญญากับเขา อวยพรเขาและเปลี่ยนชื่อเขาจากยาโคบมาเป็น อิสราเอล

บรรพชนแห่งความเชื่อเหล่านี้ ผ่านชีวิตแห่งการตั้งแท่นบูชา มีประสบการณ์กับคำสัญญา และรับพระพรของพระเจ้ามาจนถึงครอบครัวและพงศ์พันธุ์ของเขา พวกเขาเป็นตัวอย่างที่ดีของพวกเราในการตั้งแท่นบูชา ถวายทอดความศรัทธา เปิดให้พระพรลงมาถึงครอบครัวและลูกหลานของตน

โปรดอย่าลืมว่า “แท่นบูชา” ที่พ่อพระทัยพระเจ้าย่อมต้องเป็นแท่นบูชาที่เริ่มต้นด้วยความเชื่อ ใจที่บริสุทธิ์ ชีวิตที่แสดงออกด้วยการเชื่อฟัง 1 ซมอ. 15.22 และซามูเอลกล่าวว่า “พระเจ้าทรงพอพระทัยในเครื่องเผาบูชาและเครื่องสัตวบูชาเท่ากับการที่จะเชื่อฟังพระสุรเสียงของพระองค์หรือดูเถิด ที่เราจะเชื่อฟังก็ดีกว่าเครื่องสัตวบูชาและซึ่งจะสดับฟังก็ดีกว่าไขมันของบรรดาแกะผู้”

ศจ.ดร.ศึกษา เทพอารีย์
ศึกษาวิทยาลัยคริสตจักรวัฒนา

คำอธิบายการใช้คู่มืออธิษฐาน 52 สัปดาห์

คู่มืออธิษฐาน 52 สัปดาห์ ใช้เป็นคู่มือการภาวนาสำหรับครอบครัว โดยหนึ่งบทใช้หนึ่งสัปดาห์ ทั้งนี้แต่ละบทได้ถูกจัดสรรให้สอดคล้องกับหัวข้อในแต่ละเดือนที่คริสตจักรได้กำหนดไว้ คู่มือนี้จึงอ่านตามเดือนดังนี้

มกราคม	เดือนแห่งการเริ่มต้นใหม่ : อ่านสัปดาห์ที่ 1 - 4
กุมภาพันธ์	เดือนแห่งความรัก : อ่านสัปดาห์ที่ 5 - 8
มีนาคม	เดือนแห่งการเข้าสู่ธรรม : อ่านสัปดาห์ที่ 9 - 13
เมษายน	เดือนแห่งสายใยครอบครัวและผู้อาวุโส อ่านสัปดาห์ที่ 14 - 17 (สัปดาห์ที่ 15: วันอีสเตอร์)
พฤษภาคม	เดือนแห่งบรรพบุรุษ : อ่านสัปดาห์ที่ 18 - 21
มิถุนายน	เดือนแห่งการสำรวจตนเอง : อ่านสัปดาห์ที่ 22 - 26 (สัปดาห์ที่ 24: วันเพนเทคอสต์)
กรกฎาคม	เดือนแห่งดนตรีศักดิ์สิทธิ์และการนมัสการ อ่านสัปดาห์ที่ 27 - 30
สิงหาคม	เดือนแห่งการศึกษาพระวจนะ : อ่านสัปดาห์ที่ 31 - 35
กันยายน	เดือนแห่งการอธิษฐานและการสามัคคีธรรม อ่านสัปดาห์ที่ 36 - 39
ตุลาคม	เดือนแห่งการรับใช้และการเป็นพยาน อ่านสัปดาห์ที่ 40 - 43
พฤศจิกายน	เดือนแห่งการขอบพระคุณ/เตรียมรับเสด็จ อ่านสัปดาห์ที่ 44 - 48
ธันวาคม	เดือนแห่งการรับเสด็จ : อ่านสัปดาห์ที่ 49 - 52 (สัปดาห์ที่ 51: วันคริสตมาส)

เนื้อหาในแต่ละสัปดาห์ได้กำหนดข้อพระคัมภีร์สำหรับการอ่าน และมีเนื้อหาคำอธิบายเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และในตอนท้ายของแต่ละสัปดาห์นั้นจะมีข้อคิดให้ท่านและครอบครัวได้มีโอกาสใคร่ครวญตลอดทั้งสัปดาห์

ขอพระเจ้าทรงนำให้ท่านได้สร้างแท่นบูชาแห่งการนมัสการและสรรเสริญพระเจ้าในครอบครัว เพื่อครอบครัวของท่านจะได้จำเริญขึ้นในทางของพระเจ้า

“Your home is a Christian home only if God’s Word
is exalted within the home
as God commands that it shall be.”

~ Normal V. Williams,
author of How to Have a Family Altar.

“บ้านของท่านจะเป็นบ้านคริสเตียน ก็ต่อเมื่อ
พระวจนะของพระเจ้าเป็นที่ยกย่องภายในบ้านของท่าน
นี่คือสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาให้เป็น”

นอร์มอน วี. วิลเลียม
ผู้เขียนหนังสือ “ทำอย่างไรให้มีแท่นบูชาในบ้าน”

ปีใหม่กับความตั้งใจใหม่

‘เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดที่เก่าๆก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น’ 2 โครินธ์ 5:17

เมื่อใกล้จะถึงปีใหม่ เรามักก็มีความคิดที่จะเริ่มต้นทำอะไรใหม่ๆ เช่น ตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตกับพระเจ้าใหม่ ตั้งใจที่จะปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น ตั้งใจที่จะทำผลงานตามเป้าหมายที่วางไว้ มีโอกาสได้ทบทวนชีวิตที่ผ่านมาตลอดทั้งปี มีโอกาสได้ประเมินการทำงานตามผลงานครึ่งปีหลัง ซึ่งผลที่ออกมา บ้างก็สำเร็จบ้างก็ล้มเหลว บ้างก็พอใจบ้างก็ยังไม่ค่อยพอใจ บ้างก็ผิดหวังบ้างก็เสียใจ เราตั้งใจที่จะทำให้ออกมาดี ตั้งใจที่จะเห็นสิ่งที่เกิดขึ้น กับตัวเรา กับคนใกล้ชิด กับคนที่อยู่รอบๆ ตัวเรา จึงเริ่มคิดว่า ต้องตั้งใจใหม่ไม่ว่าที่ผ่านมานั้นจะล้มเหลว ผิดพลาด หรือสำเร็จก็ตาม

ฟิลิปปี 3:10-14 กล่าวถึงความเชื่อมั่นของอาจารย์เปาโลที่มีต่อพระเยซู ความตั้งใจของท่านที่มีต่อพระองค์ (10) คือ

1. ปราารถนาที่จะรู้จักกับพระเยซูมากขึ้น
2. ปราารถนาที่จะมีประสบการณ์แบบเดียวกับพระเยซู
3. ปราารถนาที่จะร่วมทุกข์กับพระเยซู คือ ยอมตั้งอารมณ์ตายเหมือนพระองค์

เคล็ดลับที่จะทำให้สำเร็จตามความตั้งใจ (12-14) คือ

1. ไม่คิดว่าสำเร็จแล้ว (12)
2. ลืมสิ่งที่ผ่านมา (13)
3. มุ่งมั่นสู่เป้าหมาย (14)

ข้อคิด : 1. ปราารถนาที่จะรู้จักกับพระเยซูมากขึ้นในปีใหม่หรือไม่ ?

2. ปราารถนาที่จะมีประสบการณ์กับพระเยซูหรือไม่ ?

3. ปราารถนาที่จะจัดเวลาสำหรับการนมัสการในครอบครัวหรือไม่ ?

กาย หรือ กอง

‘เพราะว่าถึงเราจะเป็นพวกยิว หรือพวกกรีก เป็นทาสหรือมิใช่ทาสก็ตาม เราทั้งหลายได้
รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าเป็นกายเดียวกัน และพระวิญญาณองค์เดียว
นั้นซาบซ่านอยู่’ 1 โครินธ์ 12:13

อวัยวะส่วนไหนของร่างกายที่ถือว่าสำคัญที่สุด ? อาจเป็นเส้นเลือดเส้นเล็ก ๆ
เพียงเส้นหนึ่ง ที่ทำให้คนต้องกลายเป็นอัมพาต อวัยวะทุกส่วนจึงสำคัญเหมือนกัน แต่
ทำหน้าที่ต่างกัน เราจะเรียกอวัยวะต่างๆ ว่า เป็นกาย ก็ต่อเมื่ออวัยวะนั้นอยู่ตามที่ตั้งตาม
ทางปกติ แต่ถ้าอวัยวะเหล่านั้นไม่อยู่ในที่ตามปกติ แต่มารวมอยู่ด้วยกัน เราเรียกว่า
กอง พระคัมภีร์ยกตัวอย่าง คริสตจักรกับกาย มีพระเยซูเป็นศีรษะ เราทั้งหลายเป็น
กายของพระองค์

ดังนั้น อวัยวะทุกส่วนจึงเสมอภาคกัน (24) พะวงซึ่งกันและกัน (25) รับรู้ความ
รู้สึกของกัน (26) การแสดงออกถึงการเป็นกายเดียวกัน (2-4) คือ

1. มีใจถ่อมลง (2) มองเข้าไปให้ถึงเจตนาของผู้อื่น, อ่อนสุภาพ เหมือนทาสอยู่กับนาย
2. อดทนนาน อดกลั้นต่อกันด้วยความรัก - รู้ใจ เข้าใจ และเห็นใจผู้อื่น
3. เพียรพยายามคงความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (3) อาศัยพระวิญญาณเป็นผู้หล่อ
หลอม
4. มีกายเดียวกัน (4) พระกายของพระคริสต์ - พระวิญญาณเดียวกัน ความหวังใจ
เดียวกัน

ข้อคิด : คนที่เป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณ

1. จะไม่ทำให้เกิดความแตกแยก
2. จะไม่เห็นด้วยเมื่อมีการพูดถึงคนอื่นในทางไม่ดี (ในทางทำลาย)
3. จะไม่สอนให้เกลียดชังผู้อื่น ทั้งงานรับใช้

จงยำเกรงพระเจ้า

พระคัมภีร์ได้พูดถึงความยำเกรง 165 ครั้ง แบ่งเป็นคำสั่งประมาณ 26 ครั้ง แสดงว่าพระคัมภีร์ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มาก เหตุผลเพราะพระเจ้าต้องการให้มนุษย์ที่พระองค์สร้างได้รับพระพรจากพระสัญญา ไม่ต้องการให้มนุษย์ดำเนินชีวิตผิดพลาด ได้รับการลงโทษหรือคำแช่งสาป เพราะมนุษย์ถูกสร้างมาให้เป็นผู้รับพระพร บทเรียนจากความยำเกรงเห็นได้จากอานาเนียกับสัปปิราใน กจ.5:1-11 มีความหมาย 2 ลักษณะ คือ

1. ผลของการขาดความยำเกรงพระเจ้า (4) กลายเป็นคนโกหก เปโตรเขียนใน 1 ปต.4:17 ว่า การพิพากษาจะเริ่มที่ครอบครัวของพระเจ้า เป็นการพิสูจน์ว่าความบาป นำสู่ความตาย แสดงให้เห็นว่าพระเจ้าไม่พอพระทัยในความบาป โดยเฉพาะความไม่สัตย์ซื่อ พระวณะต้องการเตือนสติเราทุกคน ไม่มีใครหลอกหลวงพระเจ้าได้ ผลการโกหกหลอกหลวงปรากฏทันที สิ่งที่เราต้องทำก็คือ การขอพระเจ้าเข้ามาเปิดเผยความผิดที่ซ่อนเร้นในใจเรา และชำระชีวิตของเราเสมอ

2. ผลของการยำเกรงพระเจ้า พระเจ้าอวยพรให้ผู้เชื่อเพิ่มขึ้น (กจ.2:47) เป็นที่เริ่มต้นแห่งปัญญา (สภข.9:10) อยู่อย่างอุ่นใจ (สภข.14:26) หลีกพ้นความชั่วร้ายได้ (สภข.16:6) และพระเจ้าจะฟัง (ฮบ.5:7)

ข้อคิด : 1. ความยำเกรง เป็นการแสดงออกถึงความรักและการเชื่อฟัง

2. เงื่อนไขของการรับพระพรหรือคำแช่งสาป อยู่ที่การตัดสินใจของเราเอง

3. เพราะชาตานเป็นพ่อแห่งการมูสา สามารถเข้ามามีอิทธิพลทางความคิดกับเราได้ เมื่อเราไม่สามารถควบคุมความปรารถนาของเนื้อหนังเราได้

พระเจ้าทรงเป็นความอุปถัมภ์

ความอุปถัมภ์ หมายถึง การค้ำจุน ค้ำชู เลี้ยงดู ส่วนอารักขา หมายถึง ความคุ้มครอง การป้องกัน การดูแล ความอุปถัมภ์มาจากไหน ? ความอุปถัมภ์มาจากพระเจ้า ดาวิดมองดูภูเขา เขาเห็นถึงพระคุณ เห็นถึงความอุปถัมภ์ของพระเจ้า ที่มีในชีวิตของเขา การที่พวกเขาได้มีโอกาสนมัสการพระเจ้า เพราะพระเจ้าประทานความสุขสงบ เขาได้พักรบ ได้ทำมาหากิน เป็นอิสระ พ้นจากการเป็นทาสในอียิปต์ ได้ครอบครองแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์ เห็นถึงการจัดเตรียมของพระเจ้า เมื่อใดที่เขาอยู่ท่ามกลางปัญหา เขามองดูภูเขาไซโยน เขาเห็นความอุปถัมภ์จากพระเจ้า

ดังนั้นพระเจ้าทรงอารักขาดาวิดและชนชาติอิสราเอลอย่างไร (3-8) พระองค์ก็จะทรงดูแลเราและครอบครัวเช่นนั้น

1. ไม่ให้เท้าพลัดไป เพราะพระองค์จะไม่ทรงเคลิ้มหลับ จะไม่หลับสนิท (3-4)
2. เป็นที่กำบัง ไม่มีอะไรทำอันตรายได้ (5-6)
3. ทำให้พ้นอันตรายทั้งสิ้น จะอารักขาชีวิต (7)
4. อารักขาการเข้าออก ตั้งแต่บัดนี้และสืบไปเป็นนิตย์ (8)

ข้อคิด :

1. เมื่อใดที่เรารู้สึกวิตกกังวล เมื่อใดที่เราอยู่ท่ามกลางปัญหา เรามองดูอะไร ?
2. เราได้รับความอุปถัมภ์จากพระเจ้าในเรื่องใดบ้าง ?
3. อะไรเป็นสิ่งที่ทำให้เราเห็นความอุปถัมภ์ของพระเจ้าที่มีต่อเราและครอบครัวของเรา?

จงรักกันและกัน

‘ถ้าผู้ใดว่า “ข้าพเจ้ารักพระเจ้า” และใจยังเกลียดชังพี่น้องของตน ผู้นั้นก็เป็นคนพุดมุสา เพราะว่าผู้ที่ไม่รักพี่น้องของตนที่แลเห็นแล้ว จะรักพระเจ้าที่ไม่เคยเห็นไม่ได้’

1 ยอห์น 4:20

นิยามของความรักทุกๆ ไป กล่าวว่า ‘ที่ไหนมีรัก ที่นั่นมีทุกซ์’ แต่สำหรับผู้ที่ไม่เชื่อในพระเยซู เราพบความจริงที่ว่า ‘ที่ไหนมีรัก ที่นั่นมีทุกสิ่งที่ยังครบบริบูรณ์’ เพราะพระเยซูตรัสว่า ‘เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และจะได้อย่างครบบริบูรณ์’ (ยน. 10:10) ความรักของมนุษย์โดยทั่วไป ไม่สามารถตอบสนองความต้องการที่แท้จริงได้ เพราะเป็นความรักที่มีเงื่อนไข เช่น ฉันรักเธอเพราะว่า... หรือฉันรักเธอถ้า... แต่ความรักของพระเยซูนั้นเป็นความรักที่ไม่มีเงื่อนไข คือ รักถึงแม้ว่า... หรือรักจนกระทั่ง... ความรักที่แท้จริงจะปรากฏอยู่ใน 1 โครินธ์ 13:4-7 ซึ่งเป็นความรักที่พระเยซูต้องการให้เรา ‘รักกันและกัน’ ดังนั้น เราควรที่จะรักกัน ดังนี้

1. รักเชิงรุก (4-5) ในที่นี้ คือ รักแบบกระทำคุณให้ คือ การกระทำคุณประโยชน์ให้แก่กัน ทำทุกอย่างที่เกิดประโยชน์ด้วยความรัก
2. รักถูกทาง (6) เห็นว่าเขาทำผิดต้องพูดตักเตือน รักที่จะให้คนอื่นได้ดี
3. รักตลอด (7) เชื่อในส่วนตัวของเขาแม้จะมีน้อย แต่ยังมีหวัง

ข้อคิด : 1. ความรักที่แท้จริง คือ การช่วยเหลือผู้ที่ไม่มียะโรจะตอบแทน

2. ลองคิดถึงใครสักคนหนึ่งที่ไม่น่ารักและบอกกับตัวเองว่า ‘เราจะรักเขา’
3. อย่ารอให้คนอื่นรัก แต่รักคนอื่นก่อน

สันติสุข

‘แล้วสันติสุขแห่งพระเจ้าซึ่งเกินความเข้าใจ จะคุ้มครองจิตใจและความคิดของท่านไว้ในพระเยซูคริสต์’

สันติสุข กับ **ความสุข** สามารถแยกแยะได้ ดังนี้

ความสุข หมายถึง ความสบาย ความสำราญ การปราศจากโรค ที่มาของความสุข คือ การได้บางสิ่งบางอย่างมาตอบสนองต่อความต้องการของตนเอง เกิดจากการได้สิ่งใหม่ๆ มาครอบครอง เป็นความฉาบฉวย

สันติสุข มีคำ 2 คำสมาธิกันอยู่ คือคำว่า **สันติ** กับ **สุข** **สันติ** หมายถึง ความสงบ เป็นคำเดียวกันกับ ‘**สันติภาพ**’ คือ การไม่มีศัตรู หรือการไม่หวั่นไหวต่อสถานการณ์รอบกาย

ความสงบและสันติสุขที่สำแดงออกอาจารย์เปาโลได้หนุนใจด้วยข้อคิด 3 ประการ คือ

1. จงยึดมั่นในองค์พระผู้เป็นเจ้า (1) เพราะการไม่ยึดมั่นในพระเจ้า มีผลกระทบในทุกด้านของชีวิต
2. จงชื่นชมยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้า ทุกเวลา (4) จงให้จิตใจที่อ่อนสุภาพประจักษ์แก่คนทั้งปวง (5)
3. อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใดๆ จงทูลเรื่องความปรารถนาทุกอย่างต่อพระเจ้า (6)

ข้อคิด : เราจะดำเนินชีวิตที่มีสันติสุขท่ามกลางความวุ่นวายได้อย่างไร?

ความรอดของพระเจ้า

“โอ อิสราเอลเอ๋ย จงกลับมาหา พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าเจ้าสะดุดก็เพราะความผิดบาปของเจ้า จงนำถ้อยคำมาด้วย และกลับมาหาพระเจ้าจตุลพระองค์ว่า “ขอทรงโปรดยกความผิดบาปทั้งหมดขอทรงรับสิ่งดี ข้าพระองค์จึงจะนำผลริมฝีปากมาถวาย”

โสเชยา 14.1-2

โสเชยากล่าวถึงความรักของพระเจ้าเพื่อคนอิสราเอล สะท้อนความจริงของพระเจ้าที่ทรงรัก ทรงห่วงใยพวกเขา พระเจ้าบัญชาให้โสเชยาไปรับหญิงเจ้าชู้มาเป็นภรรยาและมีบุตรกับนาง ลูกคนแรกชื่อ “ยิสเรเอล” แปลว่า พระเจ้าทรงหว่าน (1:4) คือหว่านการพิพากษาท่ามกลางคนดื้อดึงหยิ่งยโส คนที่สอง ชื่อ “โลรุหะมาห์” แปลว่า เธอไม่ได้รับความเมตตาอีก (1:6) เพื่อให้รู้ว่าพระเจ้าจะไม่เมตตาอีก ลูกคนที่ 3 ชื่อ “โลอัมมี” แปลว่า มิใช่ประชากรของเรา (1:8) ฐานะพิเศษของอิสราเอลตามเงื่อนไขในพันธสัญญา ถูกประกาศเป็นโมฆะ

พระธรรมโสเชยาจบลงด้วยการวิงวอนให้อิสราเอลกลับมาหาพระเจ้า กลับใจเสียใหม่ ก่อนจะสายเกินไป ให้แสวงหาความอุปถัมภ์จากพระเจ้า อย่าหวังพึ่งอำนาจของประเทศอื่น พระเจ้าจึงวิงวอนให้คนของพระองค์ กลับมาหาพระองค์ พระเจ้าเท่านั้นเป็นที่พึ่งของเขา ให้เขาสารภาพบาปเสียเพราะพระเจ้าจะทรงรักษาความอัสติยให้หาย และทรงรักเขาไว้เต็มพระทัย แล้วอิสราเอลจะพบทางรอด เราทั้งหลายก็เช่นกัน คราวใดที่เราเอาตัวออกห่างจากพระเจ้า พระองค์ทรงติดตามหาเรา วิงวอนให้เรากลับมาหาพระองค์ “โสเชยา” มีความหมายว่า “ความรอด” หรือ “พระเยโฮวาห์ได้ช่วยให้รอด”

ข้อคิด : ความรักอันมั่นคงของพระเจ้าจะรักษาความไม่สัตย์ซื่อของเราให้หาย

เพื่อนแท้

“ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตนเพื่อมิตรสหายของตน” ยอห์น 15:13

โจเซฟ สตรีเวน ชาวไอร์แลนด์ ได้พบกับความเจ็บปวดทรมานในชีวิต เมื่อแฟนสาวขี่ม้าข้ามสะพานแม่น้ำบานน์ ม้าตัวนั้นที่เธอขี่เกิดตกใจกระโดดลอยตัวขึ้นสับ เธอลงไปในน้ำและจมน้ำเสียชีวิต ในคืนวันก่อนจะถึงพิธีแต่งงานเขา ต่อมาเขาพยายามลบความเจ็บปวดนั้น จึงตัดสินใจหนีไปอยู่ประเทศแคนาดา โดยไปเป็นครูสอนอยู่ที่พอร์ทโฮฟ อونتาริโอในแคนาดา เขาได้พบกับหญิงสาวอีกคนหนึ่งชื่อ เอลิซา โรเซ มีความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจ ตัดสินใจจะแต่งงานกัน ในขณะนั้นโจเซฟมีอายุได้ 35 ปี ก่อนจะถึงพิธีแต่งงาน เอลิซา โรเซ ได้รับอุบัติเหตุแบบจุ่ม หลังจากขึ้นมาจากน้ำแล้ว เธอเกิดอาการหนาวสั่นและล้มป่วยลงอย่างหนักจนไม่สามารถเข้าสู่พิธีสมรส เอลิซา โรเซ นอนป่วยอยู่เป็นเวลาถึง 3 ปี แล้วเธอก็สิ้นชีวิตจากโจเซฟไปอีก เหตุการณ์อันขมขื่นอย่างนี้เกิดกับท่านครั้งแล้วครั้งเล่า ในเวลานั้นที่ท่านได้เขียนจดหมายไปลอบโยนมารดาของท่านที่อยู่ในไอร์แลนด์ซึ่งชรามากแล้ว ท้ายจดหมายนั้นท่านได้เขียนกลอนบทหนึ่งให้กับแม่ว่า “มีสหายเลิศคือพระเยซู” และเก็บสำเนาไว้เพื่อลอบโยนตัวเองด้วย แต่ก็ไม่ได้เผยแพร่ออกไป จนกระทั่งก่อนที่จะเสียชีวิต เจมส์ สแกวิลเล ก็ได้พบบทกลอนไพเราะมาก เจมส์ได้ถามโจเซฟว่า “ท่านเขียนบทกลอนนี้ได้อย่างไร” โจเซฟตอบว่า “พระเจ้าช่วยผมเขียนขึ้น” ต่อจากนั้นบทกลอนบทนี้จึงกลายเป็นบทเพลงอันที่มีชื่อว่า “มีสหายเลิศคือพระเยซู”

พระเจ้าทรงเป็นเพื่อนแท้ของเราๆ สามารถอธิษฐานต่อพระองค์อย่างเปิดเผย คำว่า “มิตรสหาย” ในยอห์น 15:15 ไม่ได้หมายถึงคนที่เคยรู้จักกัน แต่เป็นความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสามารถไว้วางใจกัน

ข้อคิด: พระเยซูคริสต์ทรงเป็นมิตรแท้ของเราทุกคน

พระเยซูทรงสถาปนาพันธสัญญาใหม่และจะเสด็จกลับมา

“เอืงของเจ้าและมาหาเรา จงฟัง เพื่อจิตวิญญาณของเจ้าจะมีชีวิตและเราจะทำพันธสัญญานิรันดร์กับเจ้า อนุสนธิ์ ความรักอันมั่นคงแน่นอนของเราต่อดาวิด ดูเถิดเรากระทำให้นานเป็นพยานต่อชนชาติทั้งหลาย เป็นหัวหน้าและเป็นผู้บัญชาการเพื่อชนชาติทั้งปวง” อีสยาห์ 55.3-4

คำว่าพันธสัญญาใหม่ถูกกล่าวถึงครั้งแรกในเยเรมีย์ เพราะเหตุที่ ‘พันธสัญญา’ ในพระคัมภีร์เดิมที่ให้กับชาวยิวที่เรียกว่า บัญญัติของโมเสสนั้น จะได้ผลก็เมื่อพวกเขาเชื่อฟังและทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆ และประเพณีปฏิบัติ พิธีกรรมที่ยุ่งยากตามตัวอักษร แต่เยเรมีย์ได้พยากรณ์ถึงพันธสัญญาใหม่ที่พระเจ้าเตรียมให้กับอิสราเอลประชากรของพระองค์เมื่อเวลานั้นมาถึง

พระเยซูคริสต์ทรงตั้งพันธสัญญาในวันก่อตั้งพิธีมหาสนิทศักดิ์สิทธิ์ “ด้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ โดยโลหิตของเรา เมื่อท่านทั้งหลายดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด จงดื่มเป็นที่ระลึกถึงเรา” (1คร.11:25) การใช้ถ้วยบรรจุน้ำองุ่น ซึ่งหมายถึงพระโลหิตของพระองค์ ที่หล่อไหลบนไม้กางเขน เป็นเครื่องหมายแสดงถึงพระสัญญานี้ มีความหมายว่าพระเจ้ากำลังสื่อถึงการประทานความรอดโดยพระเยซูแก่ประชากรของพระองค์ ซึ่งประทับตราและจ่ายโดยการหลั่งโลหิตของพระเยซู

ดังนั้น การเข้าสู่ความหมายแท้จริงเบื้องลึกของพิธีมหาสนิทศักดิ์สิทธิ์ คือ การหวนรำลึกถึงพันธสัญญาใหม่ ที่ประกอบไปด้วยการประกาศถึงการที่ พระคริสต์ทรงถูกตรึงจนสิ้นพระชนม์เพื่อบาปของเราเรื่อยไปจนกว่าพระองค์จะเสด็จกลับมาอีกครั้งในอนาคต ทั้งหมดนี้ได้สำเร็จไปแล้วครั้งแรก ขณะนี้เราทั้งหลายกำลังอยู่ในช่วงระหว่างกลาง กำลังรอคอยการเสด็จกลับมาครอบครองของพระเยซูคริสต์ในอนาคต ให้เรามีความหวังใจและเชื่อในพระวาจาของพระเจ้าเถิด

ข้อคิด : 1. พระเยซูทรงเป็นผู้กลางแต่ผู้เดียวหมายถึงอะไร?

2. สมาชิกในครอบครัวของเราได้เข้าพิธีมหาสนิททุกคนแล้วหรือยัง?

3. เราเชื่อเรื่องการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ไหม?

ความมืดปกคลุมทั่วแผ่นดิน

“แล้วก็บังเกิดมืดทั่วแผ่นดิน ตั้งแต่เวลาเที่ยงวันจนถึงบ่ายสามโมง” มัทธิว 27:45

ความสว่างนั้นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง แสงสว่างจำเป็นต่อการมองเห็นงานแห่งการทรงสร้างของพระเจ้าและให้ชีวิตต่างๆ ที่พระองค์ทรงสร้างนั้นมีชีวิตต่อไปได้ แสงสว่างยังเป็นสัญลักษณ์ของชีวิตและการอวยพร ในพระคัมภีร์ใหม่แสงสว่างถูกใช้ในคำสั่งสอนของพระเยซูและอัครทูตเปาโลหลายครั้ง เพื่อให้เห็นภาพมีการเปรียบเทียบแสงสว่างว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้คนมองเห็นทางชีวิตที่เขาเดินไป ให้เห็นภาพของงานที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นใหม่อีกครั้งในหัวใจของผู้คนที่มืดมิดไปเพราะความบาป (2คร.4:6)

พระเยซูตรัสถึงพระองค์เองว่า *เราเป็นความสว่างของโลก* ผู้ที่ติดตามพระองค์จะไม่เดินในที่มืด แต่จะมีความสว่างแห่งชีวิต ก่อนที่พระองค์จะถูกตรึง พระองค์ทรงกระตุ้นให้พวกเขาดำเนินชีวิตต่อไป ก่อนที่ความมืดจะจุโจมเข้ามา ก่อนที่ความมืดที่จะปกคลุมแผ่นดิน ซึ่งต่อจากนี้ไปโลกจะไม่เห็นพระองค์อีก

คำพยากรณ์ใน อสย.53:9 ได้สำเร็จ คือ หลุมศพของพระเยซูนั้น เป็นหลุมศพของเศรษฐี โยเซฟผู้มั่งคั่งจากอาริมาเธียได้ฝังพระศพของพระเยซู อย่างทรงเกียรติ โดยวางพระองค์ไว้ในอุโมงค์นั้น เป็นการกระทำด้วยความรัก อันออกมาจากสำนึกที่ว่า เขาได้รับการยกโทษจากพระเยซูคริสต์

- ข้อคิด :
1. พระเยซูเป็นความสว่างส่องทางชีวิตของเราในโลกอันมืดมนและเต็มไปด้วยความบาปนี้
 2. การได้มาซึ่งเงินทอง ความมั่งคั่งในสังคม คนที่มีเงินทองมากส่วนหนึ่งจะได้มาโดยไม่สุจริต เราควรมีทำอย่างไร?
 3. ให้เราอธิษฐานเผื่อคนเหล่านั้นที่มีชื่อเสียงในบ้านเมืองที่บางท่านอาจเป็นสาวกที่ไม่กล้าเปิดเผยตัวเอง

พระเยซูทรงมอบวิญญาณจิตไว้กับพระเจ้า

“ข้าพระองค์มอบจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ข้าแต่พระเจ้า พระเจ้าสัตย์จริง พระองค์ทรงได้ข้าพระองค์แล้ว” สดุดี 31:5

หลังจากการถูกตัดขาดทางวิญญาณจิต ถูกทอดทิ้งจากพระบิดาเจ้า ก่อนที่พระองค์จะสิ้นพระชนม์อย่างเดียวดาย โดยปราศจากการทรงสถิตของพระบิดาเจ้าบนไม้กางเขนนั้น พระองค์ได้ทูลขอและทรงได้มอบวิญญาณจิตไว้กับพระเจ้า เป็นการเชื่อมต่อความสัมพันธ์กับพระเจ้าอีกครั้งหนึ่งหลังจากนั้นพระเยซูทรงสิ้นพระชนม์

การมอบวิญญาณจิตไว้กับพระเจ้า น่าจะเป็นคำอธิษฐานของเราทุกคนมิใช่หรือ ที่จะมอบถวายชีวิตทั้งหมดแด่พระเจ้าที่เรารัก หอมทั้งชีวิต ทั้งหมดที่เรามี เรานำมามอบเบื้องหน้าพระพักตร์ของพระองค์ สเตเฟน สาวกผู้พลีชีพที่ได้อธิษฐาน หลังจากที่ถูกหินขว้าง ก่อนที่ท่านจะหมดลมหายใจ คำอธิษฐานของพระเยซูนี้ ก็กลายเป็นคำอธิษฐานของท่านเช่นกัน พระคัมภีร์ กิจการฯ 7:59 บันทึกว่า สเตเฟนอธิษฐานว่า “ข้าแต่องค์พระเยซูเจ้า ขอทรงรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ แล้วคุกเข่าลงพร้อมกับร้องว่า พระองค์เจ้าข้า ขออย่าถือโทษพวกเขา เนื่องด้วยบาปนี้”

คนของพระเจ้ามองข้ามความทุกข์ลำบาก เห็นสง่าราศีอันแสนงดงาม รอคอยเขาอยู่เบื้องหน้า สิ่งที่กำลังเกิดกับเขาขณะนี้ ไม่อาจเปรียบกับสิ่งที่เขารอคอยอยู่ในอนาคตได้ จึงสามารถยกยได้ทุกอย่าง สามารถรักศัตรู อวยพรแก่คนที่ข่มเหงรังแกทนอยู่กับความอยุติธรรมอย่างมีสันติสุข เพราะเขาเห็นสิ่งที่รอเขาอยู่เบื้องหน้า และเพียรพยายามคอยทำสิ่งนั้น

ข้อคิด :

1. เคยมีคนในครอบครัวเราที่เจ็บป่วยและจากไปแล้ว ให้คิดถึงเขาเหล่านั้น
2. ในพระคัมภีร์มีผู้พลีชีพเพื่อความเชื่อหลายคน เรารู้จักเขาบ้างไหม?
3. การให้อภัยคนที่ข่มเหงเรา ไม่่ง่ายนัก เราควรอธิษฐานขอพระเจ้าช่วยให้เราทำได้

พระเยซูทรงถูกพระบิดาทอดทิ้ง

“พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า ไฉนทรงทอดทิ้งข้าพระองค์เสีย เหตุใดพระองค์ทรงเมินเฉยที่จะช่วยข้าพระองค์ และต่อด้วยคำคร่ำครวญของข้าพระองค์” สดุดี 22:1

เมื่อพระเยซูทรงร้องเรียกหาพระบิดาบนไม้กางเขน พระองค์ทรงอ่อนล้า และหมดแรง เพราะเป็นช่วงชั่วโมงสุดท้ายของชีวิตพระองค์แล้ว ก่อนที่ภาระนี้จะเดินไปถึงที่จบสิ้น ความบาปของมวลมนุษยชาติได้สะสมอยู่บนพระองค์มากมายเสียจนพระเจ้าพระบิดาทรงทนอยู่กับพระองค์ไม่ได้ จำต้องละทิ้งพระองค์ไปชั่วขณะหนึ่ง

เหตุการณ์การละจากของพระบิดานั้น ไม่เคยเกิดกับพระเยซูเลยแม้แต่ครั้งเดียว ครั้งนี้เป็นครั้งแรก เป็นครั้งเดียวและครั้งสุดท้าย เป็นประสบการณ์ที่เลวร้ายที่สุดคือ การตาย (การแยกออกจากกัน) เป็นการขาดสะบั้นของความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด การถูกทอดทิ้งจากพระเจ้า เป็นประสบการณ์ตายฝ่ายวิญญาณ ดังนั้นการถูกตรึงและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูนั้น เป็นการตายอย่างแท้จริง เหมือนกับมนุษย์ทุกคนที่เมื่อเราเกิดมาในโลกนี้ เมื่อเราเริ่มหายใจ มีชีวิตฝ่ายร่างกาย จิตวิญญาณนั้นเรายังตายอยู่ เพราะยังไม่มีความสัมพันธ์กับพระเจ้า เราจึงจำเป็นต้องบังเกิดใหม่ฝ่ายวิญญาณ มีความสัมพันธ์กับองค์พระบิดาใหม่อีกครั้งหนึ่ง

สิ่งที่พระเยซูทรงกระทำเพื่อเรานั้นยิ่งใหญ่มหาศาล ทรงเสียสละพระชนม์ชีพของตนเพื่อเรา ทรงยอมแม้กระทั่งการถูกตัดขาดจากพระบิดา เราทั้งหลายควรซาบซึ้งในพระคุณยิ่งใหญ่นี้ และตอบสนองต่อพระคุณด้วยใจกตัญญู

การรับเชื่อประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน คือ

1. ยอมรับว่าเราเป็นคนบาป อยากกลับใจเสียใหม่
2. สารภาพ ทูลขอการอภัยโทษ
3. ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด
4. สัญญาว่าจะติดตามพระองค์ตลอดไป

ข้อคิด : 1. เราเคยถูกทอดทิ้งหรือถูกปฏิเสธหรือไม่? เราตอบสนองอย่างไร?

2. การบังเกิดใหม่คือการต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิต

พงศ์พันธุ์ของพระเยซูคริสต์

“แต่เมื่อครบกำหนดแล้วพระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา ประสูติจากสตรีเพศ และทรงถือกำเนิดใต้ธรรมบัญญัติ” กาลาเทีย 4:4

ปฐมกาลตอนนี้ “พงศ์พันธุ์ของหญิง” เล็งถึงพระเยซูคริสต์ โดยกล่าวกันว่า เป็นคำพยากรณ์แรกในพระคัมภีร์ที่เล็งถึงพระเยซูคริสต์ซึ่งจะถือกำเนิดมาในโลกนี้จาก พงศ์พันธุ์ของหญิง ปกติการนับพงศ์พันธุ์จะนับกันเฉพาะเชื้อสายของฝ่ายชาย ไม่นับ จากเชื้อสายของฝ่ายหญิง เป็นความอัศจรรย์ยิ่งใหญ่มากที่มีคำพยากรณ์ถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ของเราคือพระเยซู ซึ่งกำเนิดจากหญิงพรหมจารีโดยไม่มีเชื้อสายของผู้ชายเลย

การปฏิสนธิของพระเยซู โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เป็นเรื่องอัศจรรย์ซึ่ง ไม่มีวันเข้าใจในเชิงวิทยาศาสตร์ได้เพราะความรู้วิทยาศาสตร์ในปัจจุบันยังก้าวไปไม่ถึง เพื่อจะหาเหตุผลทางวิทยาศาสตร์อธิบายถึงเรื่องเหล่านี้ แต่พอจะเปรียบเทียบคร่าว ๆ ให้พอเข้าใจในยุคปัจจุบันนี้ คล้ายคลึงกับการอุ้มบุญ พระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา นั่น อาศัยครรภ์ของนางมารีย์มาถือกำเนิดเป็นมนุษย์ เพื่อจะมี ธรรมชาติของมนุษย์ ในขณะเดียวกันก็มีแก่นสารหรือความเป็นพระเจ้าอยู่ในตัว

ดังนั้นพระเยซูของเรามีลักษณะของพระเจ้าครบถ้วนสมบูรณ์แบบในพระองค์ เอง ในขณะที่ก็ทรงเป็นมนุษย์และมีธรรมชาติของมนุษย์ที่ครบถ้วนบริบูรณ์ในพระองค์ เองเช่นกัน

ในพระคัมภีร์ใหม่กาลาเทีย เราทราบว่า พระเจ้าทรงประทานพระบุตรมาโดย ผ่านสตรีเพศ (หมายถึงนางมารีย์) มารดาทางเนื้อหนังของพระเยซูซึ่งถือกำเนิดโดยการ ประสูติ (คลอดจากครรภ์ของนางนั่นเอง)

- ข้อคิด :**
1. ครอบครัวเราอยู่ในแผนการณ์ของพระเจ้าหรือไม่? อย่างไร?
 2. ครอบครัวของเราเชื่อในพระเยซูคริสต์ว่าทรงเป็นผู้ใด?
 3. การปฏิสนธิและการประสูติของพระเยซูมีความหมายต่อเราอย่างไร?

ต้นดี - ผลดี

“ด้วยว่าทุกครอบครัวต้องมีต้นตระกูล แต่ว่าต้นเหตุของสรรพสิ่งทั้งปวงก็คือพระเจ้า”
ฮีบรู 3:4

ตั้งแต่เรารู้จักพระเจ้า-ต้อนรับพระเยซูเข้ามาในชีวิต จากวันนั้นถึงวันนี้ เราได้เก็บสะสมอะไรไว้บ้าง ? และเรากำลังจะถ่ายทอดอะไรต่อไป ? เมื่อเรารู้จักพระเจ้า เราคาดหวังอะไร ? เมื่อเราดำเนินชีวิตกับพระเยซู เราคาดหวังหรือตั้งใจไว้อย่างไร ?

จากคำตรัสของพระเยซูที่กล่าวเตือนพวกฟาริสี เราเห็นตัวอย่างเพื่อเป็นแนวคิดในการดำเนินชีวิตของเรา เบื้องหลังพระคัมภีร์ตอนนี้ (12:23-24) พระเยซูได้ยกคำอุปมาสอนพวกฟาริสี ที่ใช้คำพูดเหยียดหยามการกระทำของพระองค์ ฟาริสีเป็นคนพูดจาบั่นทอน คิดว่าตนดีกว่าคนอื่น ชอบอวดอ้าง เมื่อตนเองไม่ชอบ ก็พยายามใช้คำพูดของตนโน้มน้าวผู้อื่นให้ไม่ชอบเหมือนตนเอง ทำให้คนอื่นเข้าใจผิด แต่พระเยซูรู้ทันเขา พระเยซูยกตัวอย่างเพื่อสอนฟาริสี และเป็นบทเรียนเพื่อสอนเราด้วยเช่นกัน

1. ความคิด (35) เป็นเรื่องของความคิด (สภษ.4:24 ชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ)
2. คำพูด (33-34) เป็นสิ่งที่สำแดงสิ่งที่อยู่ภายในออกมา
3. ผลของการกระทำ เราต้องรับผิดชอบต่อคำพูดและการกระทำของเรา

พระคัมภีร์ตอนนี้พูดถึงคำนามคำหนึ่ง คือ ‘คลัง’ หมายถึง สถานที่เก็บรักษาทรัพย์สมบัติหรือสินค้า แต่ในที่นี้ไม่ได้หมายถึง สถานที่เก็บสิ่งที่เป็นวัตถุ แต่เก็บสมบัติผู้ดีกับสมบัติผู้เลว (35) คนดี ก็เอาของดี ออกมาจากคลังแห่งความดี ในตัวเขา คนชั่ว ก็เอาของชั่ว ออกมาจากคลังแห่งความชั่วในตัวเขา

ข้อคิด : 1. ตั้งใจที่จะพูดให้เป็นพระพร โดยเฉพาะคนในครอบครัว และผู้อื่น

2. ตั้งปณิธานร่วมกันในครอบครัว ให้คำพูด ความประพฤติ และการกระทำของทุกคน จะสามารถเป็นพยานถึงพระเยซู ในการดำเนินชีวิตแต่ละวัน

3. สำรวจชีวิตของตนเอง และรับการเปลี่ยนแปลง

ครอบครัวที่ยำเกรงพระเจ้า

“ดังนั้นแหละ คนที่ยำเกรงพระเจ้าจะได้รับพระพร” สดุดี 128:4

ครอบครัว เป็นสิ่งที่เราทุกคนต่างผูกพันและห่วงใย เราปรารถนาที่จะเห็นทุกคนในครอบครัวกินดีอยู่ดี เราปรารถนาจะเห็นความสำเร็จเกิดขึ้นกับผู้ที่เรารัก เห็นความสุขเกิดขึ้นกับผู้ที่เรารับผิดชอบ จนเราผิดพลาดในการเรียงลำดับความสำคัญในครอบครัว และบางรายการกลายเป็นความผิดพลาดอย่างใหญ่หลวง ในสัปดาห์นี้ได้ให้บทเรียนเกี่ยวกับความกระวนกระวายไว้อย่างน่าประทับใจ ได้ยกตัวอย่าง 4 ตัวอย่าง (1-2)

1. คนสร้างบ้าน - คิดว่าบ้าน คือ ความมั่นคงของชีวิต บางคนสร้างบ้านใหญ่โต คุ้มกันยืมสิน
2. คนยาม - ตั้งป้อมดูแล ตั้งยามคอยตรวจตราสอดส่อง
3. คนทำงาน - ความเร่งรีบ มุ่งมั่นที่จะทำให้ครอบครัวดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ภายใต้อิทธิพลที่ว่า เพื่อครอบครัว เลยทำให้ต้องสูญเสียครอบครัว
4. คนหลับสบาย - เป็นตัวอย่างน่าประทับใจ (2)

เหตุผลที่สามารถนอนหลับได้ (3-5) เพราะรู้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ อยู่เหนือเหตุการณ์ เป็นผู้บังคับบัญชาพระพร

ข้อคิด : การอวยพรเป็นของพระเจ้า หน้าที่ของเรา คือ ยำเกรงพระองค์ (128:1-6)

- ผลที่เกิดขึ้น คือ
1. เป็นสุข (1)
 2. กินผลแห่งน้ำมือของตน (2) ไม่ต้องเป็นหนี้
 3. รับการอวยพรเรื่องลูก - หญิงหมั้นจะมีลูกและได้รับพร

เลิกความกระวนกระวาย มอบความวางใจไว้ในพระเจ้า
จะเป็นผู้รับผิดชอบชีวิตของเรา ส่วนของเรา คือ ยำเกรง

ผู้มีชัยชนะเหนือความตาย

“เพราะพระองค์มิได้ทรงมอบข้าพระองค์ไว้กับแดนผู้ตาย หรือให้ธรรมิกชนของพระองค์ต้องเห็นปากแดนนั้น” สดุดี 16:10

มนุษย์ทุกคนต้องตายไม่มีข้อยกเว้น พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์ เพราะผลของความบาปของเราที่ทรงรับไว้ ขณะที่เราทุกคนต้องตาย วิญญาณของเราจะไปยังสถานที่แห่งหนึ่งที่เรียกว่า แดนผู้ตาย แดนผู้ตายนั้นมี 2 ฟาก คั่นด้วยเหวลึก ไม่สามารถไปมาหาสู่กันได้ แดนผู้ตายสำหรับผู้เชื่อเรียกว่า เมืองบรมสุขเกษม เป็นที่ ๆ เราผู้เชื่อจะพบกับบรรพชนแห่งความเชื่อที่เดินทางไปถึงก่อนล่วงหน้าเรา พวกเขารอเราอยู่ที่นั่น ที่นั่นไม่มีน้ำตา ไม่มีความเจ็บปวด ไม่มีความทุกข์ยากลำบาก ไม่มีการเจ็บไข้ได้ป่วย เราอยู่ที่นั่นเพื่อรอคอยที่จะรับบำเหน็จ

แต่แดนผู้ตายสำหรับผู้ที่ไม่เชื่อ ไม่ยอมกลับใจ จะไปสู่แดนผู้ตายที่เรียกว่า ฮาเดส (Hades) เป็นที่ลำบาก มีความทุกข์เดือดร้อนแสนสาหัส เป็นที่ ๆ ไม่มีความรัก และการทรงสถิตของพระเจ้า พวกเขารอคอยที่นั่น เพื่อรอรับการพิพากษารัตนันต์

พระเยซูไม่ได้เป็นสมาชิกของแดนผู้ตาย เพราะพระเจ้ามิได้มอบพระองค์ไว้กับแดนผู้ตาย ในเวลาเดียวกัน พระองค์มีชัยชนะเหนือความตาย พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ และทรงทำพระราชกิจของพระองค์อยู่ ทรงฟังคำอธิษฐานของเรา ทรงอธิษฐานเพื่อเรา ทรงทูลขอพระบิดาเพื่อเรา ทรงเป็นผู้กลางแต่ผู้เดียวระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าที่เราพึ่งพาอาศัยพระองค์ได้ การเป็นขึ้นจากตายนั่น เป็นการประกาศชัยชนะเหนือความตายที่มีผลต่อมนุษยชาติทุกคนและทุกยุคทุกสมัย

- ข้อคิด :
1. ท่านเชื่อว่าพระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตายหรือไม่? เพราะเหตุใด?
 2. ในเมื่อพระเยซูทรงพระชนม์อยู่ เราจะตอบสนองในเรื่องนี้อย่างไร?
 3. ในอนาคตท่านเชื่อหรือไม่ว่าเราจะเป็นขึ้นมาจากความตายเหมือนพระเยซูอีก และจะได้รับบำเหน็จจากพระเจ้า

บ้านแห่งศรัทธา

“พระเยซูตรัสกับโรมัสว่า” “เพราะท่านได้เห็นเราท่านจึงเชื่อหรือ ผู้ที่ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข” ยอห์น 20.19

ศรัทธาหมายถึงความเชื่อ ความเลื่อมใส ความเชื่อที่ประกอบด้วยเหตุผล มีความเข้าใจ มีสติปัญญา การที่เราจะมีความเชื่ออย่างมีความรู้ มีความเข้าใจเราต้องแสวงหา ใฝ่ศึกษา และนำมาใช้จริง

ในคืนวันอาทิตย์แรกที่พระเยซูคืนพระชนม์พระองค์ปรากฏแก่พวกสาวกแต่โรมัสมิได้อยู่ที่นั่น แล้วพระองค์ก็เสด็จผ่านประตูเข้ามาอีกครั้ง(26) พระองค์ย้าว่า “... จงเชื่อเถิด” โรมัสทูลพระองค์ว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์และพระเจ้าของข้าพระองค์” คำยอมรับของโรมัสเป็นการประกาศความเชื่อและความผูกพันตนเองกับพระเยซู และเป็นจุดประสงค์ของหนังสือยอห์นที่ยืนยันว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้าที่ลงมาในสภาพของเนื้อหนัง เพื่อให้ผู้อ่านหนังสือนี้เชื่อในพระเยซูคริสต์พระบุตรองค์เดียวของพระเจ้า พระเยซูตรัสกับโรมัสว่า “เพราะท่านได้เห็นเราท่านจึงเชื่อหรือ ผู้ที่ไม่เห็นเราแต่เชื่อก็เป็นสุข” แม้เราไม่เห็นหลักฐานก็เป็นสุข ผู้ที่เชื่อด้วยใจและรับด้วยปากว่าพระองค์เป็นขึ้นมาจากความตายก็นำถึงความรอด (รม.10.9)

แสวงหาการมีประสบการณ์กับพระคริสต์ (26-27,25) ความสงสัยไม่ใช่สิ่งที่ผิด เพราะจะนำไปการแสวงหาความเข้าใจที่ถูกต้องก่อให้เกิดปัญญา ในครอบครัวคริสเตียนเราควรมีการนมัสการร่วมกัน (อย่างน้อยสัปดาห์ละครั้ง) อ่านพระคัมภีร์ แสวงหาพระเจ้าร่วมกัน อธิษฐานในบ้าน

ใช้บ้านเป็นสถานที่ของการรับใช้ คริสตจักรยุคแรกเติบโตเพราะอาศัยบ้านของผู้เชื่อ คริสตจักรอยู่ได้เพราะใช้บ้านเป็นถิ่นนมัสการ อธิษฐาน (กจ.12.12) คริสเตียนควรใช้บ้านเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า

ข้อคิด บ้านแห่งศรัทธาคือบ้านที่ยอมให้พระเยซูคริสต์เข้ามาเป็นเป็นศูนย์กลางและใช้เพื่อแผ่นดินของพระเจ้า

แบบอย่างที่ยี่บรรพบุรุษวางไว้

“อับรามก็ยกหนึ่งในสิบจากข้าวของนั้นถวายแก่กษัตริย์เมลคีเซเดค” ปฐมกาล 14. 20ข

คำว่า “ถวาย” ในภาษากรีกแปลได้หลายคำ เช่น ให้, จ่าย, จัดการให้, ให้คืน, คืน, ให้โทษ, รางวัล, ทำตาม(คำสาบาน) พระคัมภีร์สั่งไว้ มีอะไรบ้างที่เราต้องคืนแด่พระเจ้า และพระคัมภีร์สอนเราในเรื่องเหล่านี้เพื่ออะไร

1. การคืนทศางค์หรือสิบลด หมายถึงการนำหนึ่งในสิบจากทรัพย์สินของที่ได้รับไปคืนแด่พระเจ้า เป็นการนมัสการยำเกรงพระองค์ การคืนทศางค์ครั้งแรกเกิดขึ้นเมื่ออับราฮัมไปรบชนะกลับมาและรับพรจากเมลคีเซเดคกษัตริย์เมืองซาเล็ม ท่านจึงชัก 1 ใน 10 จากข้าวของที่บริบมานั้นมอบให้แก่เมลคีเซเดค (ปฐมกาล 14:17-20) ยาโคบทำตามแบบที่คุณปู่ได้ปฏิบัติ (ปฐมกาล 28:20)

2. การถวายด้วยใจสมัคร (อพยพ 35.29) เป็นการแสดงออกซึ่งการขอบพระคุณพระเจ้าในสิ่งที่ทรงประทาน สิ้นทรัพย์ส่วนนี้คริสตจักรจึงนำไปใช้ในการบริหารงาน การแจกจ่ายแก่คนยากจน การพัฒนาด้านวัตถุต่าง ๆ พระวาทของพระเยซูคริสต์ที่ว่า “การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ”(กิจการ 20:35) จงให้เขาด้วยเต็มใจ อย่ามีจิตคิดเสียดาย พระเจ้าจะทรงอำนวยพระพรแก่ท่าน ในบรรดากิจการทั้งสิ้นของท่านไม่ว่าท่านจะกระทำสิ่งใด (เฉลยธรรมบัญญัติ 15:10)

3. การถวายชีวิต หลักข้อเชื่อที่สอนคริสเตียนให้ปฏิบัติเพื่อจะรักพระเจ้าอย่างสุดจิตสุดใจ และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง พระเมตตาพระเจ้าคือการที่พระองค์ได้ประทานพระบุตรองค์เดียวเข้ามาในโลก เพื่อไถ่เราออกจากความบาป ด้วยการสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน ทำให้เราเป็นไทยมีเสรีภาพ อดีตเราทุกคนเป็นคนบาป มีความอ่อนแอและล้มเหลวทั้งสิ้น พระเจ้าทรงประทานพระบุตรเพื่อเรา เป็นพระคุณซ้อนพระคุณ

ข้อคิด โดยเห็นแก่ความเมตตากรุณาของพระเจ้าให้เราถวายตัวของท่านแต่พระองค์ เพื่อเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอันบริสุทธิ์และเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า (โรม12:1)

ผู้อาวุโสผู้ให้พร

“สิ่งที่ค้านไม่ได้ คือผู้น้อยเป็นผู้รับพรและผู้ใหญ่เป็นผู้ให้พร” ฮีบรู 7:7

องค์การสหประชาชาติได้ให้ความหมาย ของ คำว่า “ผู้สูงอายุ”ไว้ หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปทั้งชายและหญิง ซึ่งในการศึกษารวบรวมข้อมูลประชากร ผู้สูงอายุได้แบ่ง ผู้สูงอายุเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้สูงอายุตอนต้น มีอายุ 60-69 ปี ผู้สูงอายุตอนปลาย มีอายุ 70 ปี

ผู้อาวุโส ในพระคัมภีร์ใช้คำว่า เพรสไบเทอโรส แปลตามตัวอักษรหมายถึง “ผู้มีอายุ” “ผู้อาวุโส” มากกว่า “ผู้เฒ่า” หรือ “คนแก่พระคัมภีร์ไทยแปลว่า “พวกผู้ใหญ่” (1 ปต.5:5) “ผู้อาวุโส” (1 ทธ.5:1-2) “ผู้ปกครอง” (กจ.14:23; 1 ทธ.5:17) แต่ไม่ได้หมายความว่าต้องเป็นผู้เฒ่าผู้แก่เสมอไป ยังหมายถึงเป็นคนที่น่านับถือ คนน่าปรึกษา สุขุมรอบคอบ มีสติปัญญามาก มีประสบการณ์ พันธสัญญาเดิมผู้อาวุโสเป็นตัวแทนของชนชาติอิสราเอล มีอิทธิพลต่อชนชาติ ส่วนพันธสัญญาใหม่ หมายถึงบุคคลที่มีตำแหน่งและเกียรติ และเป็นผู้ที่มีความรับผิดชอบพิเศษในชุมชน ฮีบรู 7.7 ผู้เขียนฮีบรู ได้บันทึกตัวอย่างของอับราฮัม ซึ่งเป็นบิดาของอิสราเอล ที่ได้รับพรจากกษัตริย์เมลคีเซเดค ความชอบธรรมของเมลคีเซเดค คือ ท่านได้วางใจในพระเจ้าผู้สูงสุด ท่านสอนความจริงของพระเจ้าให้แก่อับราฮัม

ผู้อาวุโสที่อยู่ท่ามกลางเราได้ดำเนินชีวิตในทางของพระเจ้า วางแบบอย่างที่ดีงาม อบรมสั่งสอนพระวาทะของพระเจ้าให้เราที่เป็นบุตรหลาน อุตส่าห์ สอนด้วยคำเหล่านั้นแก่บุตรหลาน นอกจากการเพียรอบรมสั่งสอนให้ลูกหลานเป็นคนดี พระคัมภีร์สอนเราให้รู้จักให้เกียรติ ผู้อาวุโส การเชื่อฟัง การให้เกียรติ หมายถึงการรับฟังคำสั่ง นำคำสั่งนั้นมาใช้ นำสิ่งที่ดีของท่านมาประพฤติปฏิบัติตาม

ข้อคิด ผู้อาวุโสได้ให้พร แบบอย่างเป็นอารมณ์ระดับ เหล่าผู้รับอย่าละเลยดูแลท่าน เพราะคัมภีร์สั่งไว้

พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าเลี้ยงอันประเสริฐ

“ดาวิดผู้รับใช้ของเราจะเป็นกษัตริย์เหนือเขาทั้งหลาย และเขาทุกคนจะมีผู้เลี้ยงผู้เดียว เขาทั้งหลายจะดำเนินตามคำตัดสินของเรา และรักษากฎเกณฑ์ของเรา และกระทำตาม” “เอเสเคียล 37:24

สดุดีบทที่ 23 บรรยายให้เห็นภาพของการเลี้ยงดูเราเหมือนเลี้ยงแกะของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า นั่นก็เป็นอีกภาพหนึ่ง que แสดงถึงสัจธรรมความจริงที่พระเยซู (พระเมษบาล) ที่ทรงเลี้ยงดูเรา ซึ่งเป็นประชากร เป็นลูกแกะในทุกหญ้าของพระองค์ คหาและธารพระกรจะไม่ห่างจากเรา จะเฝ้าปโลบโยนดูแลเราตลอดเวลา ทรงจัดเตรียมอาหารบนโต๊ะของเรามาเคยขาด ทรงทำให้เราปลอดภัยจากศัตรู ทรงทำให้เรานอนลงในทุ่งหญ้าเขียวสดข้างริมน้ำแดนสงบ แม้ว่าในครั้งที่เราจะเดินผ่านหุบเขาเงามัจจุราช (เข้าใกล้ความตายไปทุกขณะ) เราก็จะไม่กลัว เพราะพระองค์ผู้เลี้ยงดูอารักขาเราจะอยู่กับเรา ความดีและความรักมันคงจะติดตามเราทั้งหลายไปตลอดวันคืนแห่งชีวิตของเรา

คำพยากรณ์สำเร็จเมื่อพระเยซูเสด็จมาบังเกิดในรางหญ้าที่แสนต่ำต้อยในเมืองเบธเลเอิม ซึ่งเป็นบ้านที่เล็กน้อยที่สุด แต่เป็นสถานที่เกิดของผู้ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ผู้พิทักษ์ อารักขาประชากรของพระองค์ หนุนทอนม ดูแล เลี้ยงดูดุจเลี้ยงแกะ เป็นผู้ปรนนิบัติคนทั้งหลายในโลกใบนี้

- ข้อคิด :
1. ครอบครัวเราใครบ้างที่เคยมึประสบการณ์การเลี้ยงดูของพระเจ้า
 2. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้เลี้ยงที่ประเสริฐสุด ทรงเข้าใจเรา เราสามารถทูลขอต่อพระองค์ได้ทุกสิ่ง
 3. การเดินผ่านหุบเขาเงามัจจุราช คือการเผชิญวิกฤตยิ่งใหญ่ของชีวิตเรา เรามีวิกฤตหรือปัญหาใด ๆ ในครอบครัวหรือไม่? เราจะแก้ไขอย่างไร?

จากผ้าอ้อมสู่สี่เทียน : สีสันแห่งชีวิต

“เหตุฉะนั้นจึงทราบเถิดว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านเป็นพระเจ้าเป็นพระเจ้าสัตย์ซื่อผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความรักมั่นคงต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ถึงพันชั่วอายุคน” เฉลยธรรมบัญญัติ 7:9

ผลจากการเลี้ยงดูในวัยเด็กย่อมส่งผลกระทบต่อบุคลิกลักษณะนิสัยของคน ความยุ่งยากลำบาก ความขัดแย้งในครอบครัวของอิสอัค เอซาวแต่งงานกับคนฮิตไทต์ สร้างความขมขื่นใจแก่แม่ตนเอง ยาโคบจากการขโมยพรของพี่ เขาก็ได้รับผลโดยตรง เขาต้องชิงไหวชิงพริบกับพ่อตาในวันที่แต่งงานก็ถูกหลอก เขามีทั้งความฉลาดและอดทน จนมีทรัพย์สมบัติจากการรับใช้พ่อตา 14 ปี ยาโคบเองก็มีภรรยาอีก 4 คน เขาก็ลำเอียงเลือกภรรยาหนึ่ง ชังคนหนึ่ง(ปฐมก.29.31)

พระสัญญาของพระเจ้าไม่สูญเปล่าลูกหลานของเขาต่างเป็นพร เมื่อเขาได้พบพระเจ้าเป็นการส่วนตัวและสอนทางของพระเจ้าให้แก่วงศ์ตระกูล พระเยซูคริสต์กำเนิดในวงศ์ตระกูลของอับราฮัม พระคัมภีร์ให้คำมั่นสัญญาว่า จะอวยพระพรลูกหลานของผู้ที่รักพระองค์แน่ ฉบ. 7:9 กล่าวว่า “เหตุฉะนั้นจึงทราบเถิดว่า พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกท่านเป็นพระเจ้า เป็นพระเจ้าสัตย์ซื่อผู้ทรงรักษาพันธสัญญาและความรักมั่นคงต่อบรรดาผู้ที่รักพระองค์และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ ถึงพันชั่วอายุคน”

โจนาธาน เอ็ดเวิร์ดส์ เชื่อในการอบรมแบบคริสเตียนและแต่งงานกับผู้หญิงที่มีอุปนิสัยคล้ายคลึงกับเขา ได้มีการศึกษาลูกหลาน 729 คนของตระกูลนี้ ปรากฏว่า 300 คนกลายเป็นนักเทศน์ , 65 คนเป็นอาจารย์สอนอยู่ในวิทยาลัย , 13 คนเป็นประธานมหาวิทยาลัย , 60 คน เป็นนักเขียนหนังสือ, 3 คน เป็นสมาชิกสภาของสหรัฐอเมริกา และ 1 คน เป็นรองประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกา เกือบ 70 % ของครอบครัวนี้ได้ทำคุณประโยชน์แก่รัฐนิวยอร์กและแก่ประเทศสหรัฐอเมริกา มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่เป็นแกะดำของครอบครัว

ข้อคิด ครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่สำคัญของคริสตจักรและสังคม

การเติบโตในพระคริสต์

“ทุกคนจงสำรวจการกระทำของตนเอง จึงจะมีอะไรที่จะรอดได้ในตัวไม่ใช่เปรียบกับผู้อื่น” กาลาเทีย 6:4

ตามหลักการแพทย์ มนุษย์เราจะหยุดโตเมื่ออายุ 20-22 ปี แต่ทฤษฎีนี้ใช้ไม่ได้กับคริสเตียน เพราะคริสเตียนเราจะต้องเติบโตขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขนาดความใหญ่โตของพระคริสต์ จากพระคัมภีร์ตอนนี้ เราเห็นขั้นตอนของการเติบโตอยู่ 5 ประการ

1. ต้องเกิด (1:23) จากพระเจ้า เพราะการเกิดเป็นวิธีเดียวที่ดีและปลอดภัยที่สุด พระองค์ย้ายฐานะของเราจากความตายมาสู่ชีวิต เปลี่ยนจากความไม่ยั่งยืนเพื่อเราจะรับศักดิ์ศรีที่ยั่งยืน

2. ต้องเกลียด (2:1) ความชั่วทั้งปวง ได้แก่ การอูบาย ความไม่จริงใจ ความริษยา และคำพูดส่อเสียด ‘จงรักด้วยใจจริง จงเกลียดสิ่งที่ชั่ว จงยึดมั่นในสิ่งดี’ โรม 12:9

3. ต้องกิน (2) น้ำนมอันบริสุทธิ์ คือ พระวจนะ เพื่อที่จะรอด ไม่ใช่รอดพ้นจากการตกนรก แต่รอดจากการตกเป็นทาสของบาป เพื่อจะมีกำลัง ต่อสู้กับความบาป ปฏิเสธสิ่งที่ไม่ใช่ น้ำพระทัย และทำตามน้ำพระทัย

4. ต้องก้าว (4) เข้าหาพระเยซู พระศิลาแห่งชีวิต ผู้ที่ถูกทอดทิ้ง ถูกปฏิเสธ ถูกตรึง แต่ยังเป็นอยู่ เป็นศิลามุมอก ที่คนชั่วสะดุด คนดีได้ไต่ขึ้น

5. ต้องก่อ (5) ก่อร่างสร้างขึ้น โดยพระเจ้า(นายช่างผู้ชำนาญ) ผู้ซึ่งจะก่อเราให้เป็นเหมือนพระองค์ เป็นนิเวศฝ่ายวิญญาณ เป็นปุโรหิตบริสุทธิ์ เพื่อปรนนิบัติพระเจ้าท่ามกลางสังคมที่แปรปรวนในยุคปัจจุบัน

ข้อคิด : 1. เรามีการพัฒนาสู่การเติบโตฝ่ายวิญญาณ หรือไม่ ?

2. แม้ศักดิ์ศรีเป็นเรื่องฉาบฉวย แต่ทำไมคนมากมายถึงยอมตายเพราะศักดิ์ศรี ?

อิทธิพลของความคิด

“จงดำเนินชีวิตด้วยความระวังระไวรอบด้าน เพราะชีวิตเริ่มต้นออกมาจากใจ”
สุภาษิต 4:23

เมื่อเราคิดสิ่งใด เราก็มักจะตอบสนองต่อความคิดของเราเช่นนั้น ความคิดจึงส่งผลมาถึงชีวิตของเราได้ เบื้องหลังพระธรรมเยเรมีย์เป็นผู้นำบันทึกสภาพความเสื่อมของคนอิสราเอล โดยเฉพาะผู้นำประเทศ พระคัมภีร์ตอนนี้ให้บทเรียนให้เห็นอิทธิพลความคิดลบ ดังนี้

- ทำให้เกิดความกลัว (1-3) - ทำให้เกิดความท้อใจ (4-5)
- ทำให้เกิดความน้อยใจ (10)

ผลตามมาของผู้มีความคิดลบ

- ทำให้ขาดการสังเกต มองไม่เห็นพระคุณ ทั้งๆ ที่อยู่ในร่มพระคุณ
- ได้ยินเสียงของพระเจ้า สนทนากับพระเจ้า แต่ไม่เข้าใจ (9)

พระเจ้าต้องให้บทเรียน 4 อย่างแก่เอลียาห์ (สำแดงว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ที่นั่น)

1. พายุใหญ่ หมายถึง การใช้อารมณ์
2. แผ่นดินไหว หมายถึง การใช้กำลัง
3. เกิดไฟ หมายถึง ความอามาตพยาบาท-ขมขื่น (ฮบ.12:15)
4. เสียงเบาๆ หมายถึง การแก้ปัญหา คือ การเปลี่ยนความคิดของตนใหม่

ข้อคิด การสร้างความคิดเชิงบวก สร้างได้โดย

- เข้าหาพระเจ้า ให้พระเจ้าเป็นศูนย์กลางในชีวิตเรา ไม่ใช่ให้เราเป็นศูนย์กลางตัวเราเอง

ผลของความคิดเชิงบวก ที่ให้พระเจ้าควบคุม คือ

- การสงบกับพระเจ้า นี่ - การเชื่อฟัง แม้จะกลัว
- มีความหวังอยู่เสมอ กับทุกสิ่ง

พระเยซูพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์

“ครั้งพระองค์ตรัสดังนั้นแล้วจึงทรงระบายลมหายใจออกเหนือเขา ตรัสกับเขาว่า จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” ยอห์น 20:22

เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ในวันที่ 50 นับตั้งแต่วันเทศกาลปัสกา ซึ่งตรงกับวันเทศกาลเพนเทสเต (แปลว่าวันที่ 50) เป็นวันเฉลิมฉลองตามประเพณียิว เนื่องด้วยการขอบพระคุณพระเจ้าสำหรับการเก็บเกี่ยวพืชผลของพวกเขา ที่เรียกว่า Harvest Festival (อพยพ 34:22) ยิวเชื่อกันว่า เป็นวันที่ตรงกับวันที่พระเจ้าทรงมอบธรรมบัญญัติให้กับโมเสสบรรพบุรุษของพวกเขา ณ ภูเขาซีนายในถิ่นทุรกันดารด้วย

ในพระธรรม กจ.1:4 บันทึกว่าพระเยซูทรงกำชับเหล่าสาวกก่อนเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ว่า อย่าออกจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่จงรอคอยของประทานที่พระบิดาได้ทรงสัญญาไว้ ในอีกไม่กี่วันพวกเขาจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ครั้นถึงวันเพนเทสเต พระวิญญาณได้เสด็จมาหาพวกเขาในสัญญาณเหมือนเปลวไฟ รูปร่างคล้ายลิ้น กระจายออกมาและอยู่เหนือศีรษะของพวกเขาทุกคน ไฟเป็นสัญญาณของการทรงสถิตของพระเจ้า (อพย.3:2) และยังเกี่ยวข้องกับการพิพากษาด้วย (มธ.3:12) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้พวกเขาสามารถพูดภาษาต่างๆ ที่ไม่เคยเรียนรู้มาก่อนได้โดยยืนยันจากพวกเขายิวและชาวต่างชาติที่เดินทางมาจากประเทศต่างๆทั่วโลก

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานของประทานอื่นๆอีกมากมาย เพื่อเป็นเครื่องมือของสาวกและคริสตจักรในการประกาศข่าวประเสริฐ การให้ความช่วยเหลือในรูปแบบต่างๆกับคนที่มีความต้องการ ตามความประสงค์ของพระองค์ ของประทานเหล่านี้ถูกใช้เพื่อคนอื่นๆ และเพื่อถวายเกียรติแด่พระเจ้า ไม่ได้ถูกใช้เพื่อยกย่องตัวเองและผลประโยชน์ส่วนตน

ข้อคิด : 1. ท่านคิดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในชีวิตท่านหรือไม่? เพราะเหตุใด?

2. ท่านเชื่อเรื่องพูดภาษาต่าง ๆ โดยไม่รู้มาก่อน ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือไม่?

พระเยซูทรงชำระพระวิหาร “นิเวศของพระบิดาเรา”

“พระองค์ตรัสกับเขาว่า มีพระวาทะเขียนไว้ว่า นิเวศของเราเขาจะเรียกว่าเป็นนิเวศอิสราเอล แต่เจ้าทั้งหลายมากระทำให้เป็น ถ้ำของพวกโจร” มัทธิว 21:13

คำว่า “นิเวศ” แปลว่า “บ้าน” นิเวศของพระเจ้าหมายถึง วิหารในกรุงเยรูซาเล็ม ที่ซึ่งเป็นศูนย์รวมใจ และจิตวิญญาณของชาวยิว เป็นสถานที่ที่พระเจ้าใช้ติดต่อสื่อสารกับมนุษย์ แต่เดิมนั้น เมื่อชนชาติอิสราเอลอพยพออกจากอียิปต์ในสมัยของโมเสส พวกเขาได้รับคำบัญชาจากพระเจ้าให้สร้างพลับพลา หรือที่เรียกว่า “เต็นท์นัดพบ” (Tabernacle) ซึ่งเป็น กระโจม หรือเต็นท์ขนาดใหญ่ เป็นสถานที่ที่นัดพบปะกับพระเจ้า นอกจากนั้นพลับพลายังเป็นสถานที่นมัสการพระเจ้า เป็นสถานที่ที่ปุโรหิตจะทำการถวายบูชา เพื่อลบบาปของประชาชน เป็นที่ที่ชาวอิสราเอลจะอธิษฐานตรงต่อสถานที่นี้ โดยการหันหน้าเข้าหาพลับพลา ทุกครั้งที่เขาอธิษฐาน เป็นที่ ๆ เขาจะสดับฟังพระสุรเสียงของพระเจ้า และเป็นสถานที่ที่เขาประกาศว่า พระเจ้าทรงสถิตกับเขา

เนื่องจากชาวยิวโพนทะเลห์ที่เคร่งครัดในธรรมเนียมปฏิบัติ เขาจะต้องเดินทางมานมัสการที่พระวิหาร คนเป็นจำนวนมากก็นำเงินตราต่างประเทศเข้ามา จึงเกิดอาชีพรับแลกเปลี่ยนเงินตรา หรือ Money Exchange เกิดขึ้น แต่เหตุการณ์ไม่ได้เป็นไปในทางที่ดีพอ พวกเขาฉวยโอกาส เอารัดเอาเปรียบ ทำให้บรรดาอัครทูตเหล่านั้น เสียใจและผิดหวัง เนื่องจากอัครทูตการแลกเปลี่ยนนั้นไม่ยุติธรรม เป็นการโกงกัน ซึ่งทำให้พระวิหารกลายเป็น “ถ้ำของพวกโจร” พระเยซูคริสต์ทรงบังเกิดความรู้สึกไม่พอใจในเรื่องพระนิเวศของพระบิดา ตามคำพยากรณ์ และไม่เพียงแต่เรื่องพระนิเวศกลายเป็นถ้ำโจร เป็นที่หารายได้ที่ไม่ชอบธรรมเท่านั้น แต่ยังไม่ได้เป็นนิเวศแห่งการอธิษฐานที่แท้จริง เป็นเพียงแต่การประกอบพิธีกรรมภายนอกที่ไร้ประโยชน์

- ข้อคิด :
1. ครอบครัวเราเคยช่วยสร้างพระนิเวศของพระเจ้าที่ไหนบ้าง?
 2. การทำธุรกิจแบบเอารัดเอาเปรียบ ฉวยโอกาส ควรทำหรือไม่?
 3. เมื่อจ.เปิดโอกาสให้ครอบครัวรับใช้ ท่านควรตอบสนองอย่างไร?

พระเยซูทรงเป็นผู้เล้าโลมใจ

“พระวิญญาณแห่งพระเป็นเจ้าทรงอยู่เหนือข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้เพื่อนำข่าวดีมายังคนยากจนพระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้าให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย ให้ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ให้ปล่อยผู้ถูกบีบบังคับเป็นอิสระ และให้ประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเป็นเจ้า” ลูคา 4:18-19

เราจะเห็นได้จากการปรนนิบัติรับใช้ของพระเยซูว่า ทรงเป็นผู้รับใช้ที่ติดดิน ทรงอยู่กับคนยากจน คนหิวโหย คนเจ็บคนป่วย บรรดาผู้ติดตามพระองค์ส่วนใหญ่เป็นคนระดับล่าง ดูเหมือนคนเหล่านี้ได้เปรียบคนร่ำรวย ในเรื่องความเชื่อเพราะทรงเคยตรัสว่า คนมั่งมีเข้าแผ่นดินสวรรค์ ก็ยากยิ่งกว่าอูฐลอดรูเข็มเสียอีก พระองค์ทรงเป็นผู้เล้าโลมใจ ในสมัยต่อมาการร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย คือการปลดปล่อยมนุษย์ซึ่งเป็นทาส เป็นเชลยของบาป ของอำนาจมืดวิญญาณชั่ว และมารซาตานให้เป็นอิสระ การปลดปล่อยเขาออกจากพันธะที่ผูกมัดเขาอยู่ ไม่ว่าจะเป็นกฏเกณฑ์ ธรรมเนียมปฏิบัติของมนุษย์ที่เป็นแอ่งอันทันหน่วง หรือจะเป็นบาปที่เกาะแน่น พระเยซูทรงเปิดเรือนจำ มีความหมายว่า ทรงประกาศการให้อภัย นิรโทษกรรมให้กับนักโทษที่ถูกจองจำ ที่รับโทษอยู่ให้เป็นอิสระ

การประกาศการให้อภัย การคืนดีกับพระเจ้า นั่นถือว่าเป็นการนับว่า เรากลายเป็นคนชอบธรรมไม่ต้องรับโทษต่อไป เพราะนี่เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากที่เรียกว่า “การถูกนับให้เป็นผู้ชอบธรรม” (Justification) ไม่เพียงแต่การประกาศนิรโทษและสถาปนาเราให้เป็นผู้ชอบธรรมเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มากเท่านั้น ยังนับได้ว่าเป็นการเล้าโลมใจให้เกิดความชื่นชมยินดีสูงสุด เพราะความรอดนั้นนำไปสู่ความปลาบปลื้ม ความยินดีปรีดาเป็นล้นพ้น ทำให้สภาพจิตใจได้รับการเล้าโลม ได้รับกำลังใจในการดำเนินชีวิต สู้ชีวิตต่อไป แม้เราอาจบาดเจ็บแต่เราจะไม่เลิก เราอาจล้มแต่เราจะไม่ถอย เพราะการเล้าโลมกำลังใจ ความหวังพวกเรายู่ในพระองค์

- ข้อคิด :**
1. ท่านคิดว่าครอบครัวเราจะปรนนิบัติ รับใช้พระเยซูอย่างไร?
 2. ท่านเคยมีประสบการณ์การเล้าโลมใจจากพระเยซูหรือไม่?

พระเยซูทรงนำเราเข้าสู่การพำนัก พักใจ

“จงเอาแอ๊กของเราแบกไว้ แล้วเรียนจากเรา เพราะว่าเราสุภาพและใจอ่อนน้อม และจิตใจท่านทั้งหลายจะได้พัก ด้วยว่าแอ๊กของเราก็อ่อนโยน และภาระของเราก็น้อยเบา”

มัทธิว 11:29-30

การพำนักพักใจเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ เมื่อพระเจ้าทรงสร้างโลก ทรงใช้เวลา 6 วัน และวันที่ 7 พระองค์ทรงพักจากการงานทั้งหมด ในเวลาเดียวกัน เราได้เห็นองค์พระเยซูทรงสอนเกี่ยวกับวันสะบาโตว่า พระบิดาทรงสร้างวันสะบาโตไว้สำหรับมนุษย์ กำหนดให้มนุษย์ได้นมัสการพระเจ้า พักพิงในพระองค์ พักสงบกับการทรงสถิตของพระองค์ นมัสการพระองค์ เพราะพระเจ้าเป็นป้อมปราการ ทรงเป็นที่ลี้ภัย ในยามเหน็ดเหนื่อยยากลำบาก

สภาพแห่งความเสื่อมทรามของโลกแห่งความบาปนี้ มีหลุมพรางมากมายที่ล่อผู้เชื่อทั้งหลายให้ตกลงไปในกับดักแห่งความหลอกลวง ความเยือกเย็น ความท้อแท้ ความเจ็บปวด เราต้องเข้าพำนักพิงในพระเจ้า ทูลขอการอภัย กลับใจใหม่จากความบาปทั้งหลาย ขอพระองค์ทรงโปรดสำแดงความกรุณาต่อเรา ให้เราเข้าพำนักพิงในพระองค์ พระเจ้าเท่านั้นที่จะช่วยเราให้พ้นจากความเหน็ดเหนื่อยและความหนักใจ ความเครียด และความกังวลใจ ชีวิตของเราจะได้พักสงบในพระองค์ เราจะได้หยุดพัก นิ่งสงบ และรู้เถิดว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เมื่อเราวางใจและวางชีวิตของเราไว้กับพระเจ้า

ในหลาย ๆ ครั้ง เมื่อเราตั้งใจจะมีชีวิตเพื่อคนอื่น ๆ อาจมีสิ่งทีสะทอนกลับเข้ามาในทางลบ อันเกิดจากความผิดพลาด พลาดพลั้ง ความไม่เข้าใจ ฯลฯ แต่อย่าให้เราเมื่อยล้าในการทำดี เรียนรู้จากองค์พระเยซูคริสต์ผู้ทรงได้รับการกำหนดไว้จากพระบิดาให้ล่อมสุภาพ และยืนหยัดในการทำสิ่งดี ๆ เพื่อผู้อื่นต่อไป

- ข้อคิด :**
1. ท่านคิดว่าหลุมพรางและกับดักแห่งความบาปในโลกนี้ มีอะไรบ้าง?
 2. ครอบครัวเราได้รักษาวินัยสะบาโตอย่างเคร่งครัดหรือไม่?
 3. ท่านคิดว่าเมื่อได้นมัสการพระเจ้าอย่างถูกต้อง จิตใจของท่านจะได้พักสงบในพระเจ้าใช่หรือไม่? ท่านมีประสบการณ์เช่นนั้นไหม?

พระเยซูคริสต์ ทรงรับการนมัสการและถวายเกียรติ

“พระสิริจึงมีแด่พระเจ้าในที่สูงสุดส่วนบนแผ่นดินโลก สันติสุขจงมีท่ามกลางมนุษย์
ทั้งปวงซึ่งพระองค์ทรงโปรดปรานนั้น” ลูกา 2:14

การนมัสการนับเป็นสิ่งสำคัญที่สุด ที่ประชากรของพระเจ้าพึงกระทำ ผู้ที่สมควรจะได้รับการนมัสการ จะต้องเป็นผู้ยิ่งใหญ่สูงสุดเพียงองค์เดียว พระเจ้าทรงเตือนให้เราอย่ายกสิ่งใดขึ้นเท่าเทียมกับพระองค์ ไม่ว่าจะเป็นรูปเคารพ หลักปรัชญา หรือแม้แต่ทูตสวรรค์ ญาณอันชั่วทั้งหลาย ตลอดจนสิ่งใด ๆ ก็ตามที่เรายกให้เป็นทีหนึ่ง เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด รับใช้ปรนนิบัติสิ่งเหล่านั้นอย่างเป็นชีวิตจิตใจ เช่น เงินทอง ชื่อเสียง เกียรติยศ

คำพยากรณ์ถึงการที่พระเยซูจะได้รับการนมัสการในฐานะจอมกษัตริย์ ได้รับ ความยำเกรงจากคนทั้งหลายในสมัยที่พระเยซูจะปกครองโลก หลังจากที่พระองค์เสด็จมาเป็นครั้งที่สองแล้ว จะมีความชอบธรรมและความสมบูรณ์พูนสุข คำพยากรณ์นี้ครอบคลุมตั้งแต่รัชสมัยของพระองค์ จนถึงสมัยการครอบครองโลกของพระเมสสิยาห์ แต่หลักฐานทางประวัติศาสตร์ชี้ชัดว่า ยังไม่มีกษัตริย์องค์ใดที่มีคุณสมบัติและเกิดเหตุการณ์นี้ จึงอาจคาดการณ์ได้ว่า ความมั่งคั่งปลอดภัย ความเจริญรุ่งเรืองของแผ่นดินในสดุดี 72 ทั้งบทนั้น เป็นคำพยากรณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นและจะเกิดขึ้น ภายใต้การปกครองของพระเยซูคริสต์ในอนาคต และที่สำคัญที่สุด ผู้ที่จะรับการนมัสการและถวายเกียรตินั้นจะต้องเป็นพระเจ้า ซึ่งหมายความว่า พระเยซูคือพระเจ้าที่ทุกสิ่งจะร้องสรรเสริญ และทุกหัวเข่าจะก้มกราบลงนมัสการพระองค์

- ข้อคิด :
1. ครอบครัวเราเตรียมตัวไปนมัสการอย่างไร? ทันเวลาหรือไม่?
 2. เราเห็นพระพรที่เกิดขึ้นจากการนมัสการของครอบครัวเราอะไรบ้าง?
 3. พระเยซูทรงรับการนมัสการ แสดงว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า เป็นหนึ่งเดียวกันกับพระบิดา สมควรรับคำสรรเสริญจากเรา

เข้าหุซ่าย ทะลุหุขวา

“ถ้าท่านทั้งหลายประพฤติตามบัญญัติของเรา ท่านก็จะยึดมั่นอยู่ในความรักของเรา เหมือนดังที่เราประพฤติตามพระบัญญัติของพระบิดา และยึดมั่นอยู่ในความรักของพระองค์ (ยอห์น 15:10)

คำว่า “เข้าหุซ่ายทะลุหุขวา” หมายถึง ผู้ที่รับฟังไม่สามารถนำเอาสิ่งที่ได้ยินได้ฟังมานั้นทำตามได้ มัทธิว 7:24-27 นี้ เป็นการสรุปคำเทศนาบนภูเขาเมกะกอกเทศของพระเยซู ซึ่งสอนเราให้ตัดสินใจเลือกเอาข้างใดข้างหนึ่งโดยผลจากการกระทำนั้นต่างกันลิบลับ ผู้เชื่อในพระเยซูคริสต์ ต้องตระหนักว่าเป็นเรื่องจริงจัง ต้องรับผิดชอบในการประพฤติตามคำสอนของพระองค์

1. สิ่งที่ค้างอยู่ในหู (ข้อ 24) สิ่งที่ค้างอยู่ในหูเราหมายถึงพระวจนะของพระเจ้าที่เข้ามาเป็นความคิด คำพูดและการกระทำ
2. การทำตามพระวจนะของพระเจ้า (ข้อ 25) “ศิลา” ศิลาหมายถึง คำสอนของพระเยซูสาวกต้องได้ยินและประพฤติตาม เหมือนช่างก่อสร้างที่ต้องสร้างบ้านของตนบนศิลา หรือ การสร้างชีวิตบนพระวจนะของพระเจ้า
3. อันตรายของการไม่ประพฤติตาม (26-27) ในพระคัมภีร์ใช้คำที่กล่าวถึง คนโง่เขลาอย่างน้อย 2 คำ คำแรก “เคซิล” หมายถึงคนที่โง่งมใจตนเอง และคำว่า “นาบาล” หมายถึงคนไม่มีความคิด หรือบางทีก็ใช้กับคนบาป

คนที่ไม่ประพฤติตามคำสอนของพระเยซูเป็นเหมือนคนไม่มีปัญญา ที่สร้างบ้านไว้บนดินบนทราย การก่อสร้างเสร็จอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อเจอฟน ลม และน้ำเชี่ยว เรือนนั้นก็พังลง เหมือนคนที่ได้ยินคำสอนของพระเยซูแต่ไม่ประพฤติตามก็กำลังสร้างบ้านบนสิ่งที่ไม่มั่นคงและในที่สุดก็จะพังลงดังเรือนั้น โดยความประพฤติสามารถพิสูจน์ว่าเราเป็นแต่เพียงผู้ฟังอย่างเดียวหรือฟังและทำตาม

ข้อคิด พระเยซูได้เรียกร้องเราให้สร้างชีวิต ความเชื่อ ที่เป็นเหมือนบ้านไว้บนคำสอนของพระองค์

ทุกสิ่งที่หายใจ จงสรรเสริญพระเจ้า

“จงให้ทุกสิ่งที่หายใจ สรรเสริญพระเจ้า จงสรรเสริญพระเจ้าเถิด” สดุดี 150:6

เพลงไทยนมัสการบทที่ 4 ปวงข้าเจ้าแซ่ซ้องสาธุการ เพลงบทนี้แต่งเนื้อร้องโดย Henry Van Dyke เขาจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน และเคยศาสตราจารย์ด้านวรรณคดีอังกฤษ และทำงานรับใช้พระเจ้าอยู่ 20 ปี ในขณะที่ท่านรับใช้พระเจ้าในฐานะของนักเทศน์ ท่านได้เขียนบทเพลงนมัสการบทหนึ่ง เพลงนี้ถูกตีพิมพ์ครั้งแรกในปี คศ.1911

เราสรรเสริญพระเจ้าด้วยความมั่นใจในพระเจ้าผู้ทรงสัตย์ซื่อ ทั้งหมดในชีวิตเราอยู่เพื่อสรรเสริญพระเจ้า เมื่อเราสรรเสริญพระเจ้าเป็นการสำแดงความไว้วางใจของเรา แสดงออกถึงความชื่นชมยินดีของเรา และความหวังใจในพระเจ้าของเรา โลกเปลี่ยนไปทุกวัน มีความรู้ใหม่เกิดขึ้นและเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เมื่อ Henry Van Dyke แต่งเนื้อเพลงไทยนมัสการบทที่ 4 เสร็จแล้ว เขาได้กล่าวว่า เพลงนี้ต้องร้องกับทำนองเพลง Hymn to Joy (เพลงนมัสการแห่งความชื่นชมยินดี) ของ Beethoven Beethoven เคยเขียนว่า “ข้าพเจ้าไม่มีมิตรสหาย ข้าพเจ้าต้องดำรงชีวิตอยู่ด้วยตัวเอง แต่ข้าพเจ้ารู้ว่า พระเจ้าทรงอยู่ใกล้ข้าพเจ้า ดังนั้นข้าพเจ้าจะเดินโดยปราศจากความกลัวกับพระองค์ ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์และเข้าใจพระองค์เสมอ ข้าพเจ้าจะไม่ใช้ความเจ็บป่วยมาทำลายเพลงของข้าพเจ้า”

นักดนตรีของพระเจ้า ไม่ใช่เพียงคนที่เล่นดนตรีได้ แต่ใครก็ตามที่รู้จักและเข้าใจตลอดจนมีชีวิตอยู่สรรเสริญพระเจ้า เขาเหล่านั้นคือนักดนตรีของพระเจ้า “เราเกิดมาเป็นลูกของพระเจ้าเพื่อสรรเสริญพระองค์นั่นคือ นักดนตรี พระเจ้าให้เสียงดนตรีในหัวใจของเรา เสียงดนตรีแห่งความชื่นชมยินดีที่บังเกิดในชีวิตของเรา “จงให้ทุกสิ่งที่หายใจ สรรเสริญพระเจ้า”

ข้อคิด

1. ทุกครั้งที่นมัสการพระเจ้าใจของเราได้ถวายสรรเสริญพระเจ้าด้วยหรือไม่
2. ขอให้ทุกลมหายใจของเรา เป็นเสมือนจังหวะแห่งชีวิต และทุกครั้งที่เราหายใจ ขอให้เราสรรเสริญพระเจ้า

แรงจูงใจของการสะสมพระวจนะ

“ข้าพระองค์ได้สะสมพระดำรัสของพระองค์ไว้ในใจของข้าพระองค์ เพื่อข้าพระองค์จะไม่ทำบาปต่อพระองค์” สดุดี 119:11

การอ่านพระวจนะของพระเจ้าอย่างสม่ำเสมอ เป็นวินัยของคริสเตียน “อย่าให้หนังสือธรรมบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า แต่เจ้าจงตรึงตรอง ตามนั้นทั้งกลางวันและกลางคืนเพื่อเจ้าจะได้ระวังที่จะกระทำตามข้อความที่เขียนไว้นั้น ทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความจำเริญ และเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี” (โยชูวา 1.8) เหตุที่ผู้เชื่อต้องอ่านศึกษา และกระทำตามพระวจนะของพระเจ้า

1. พระคัมภีร์ป้องกันไม่ให้ทำบาปต่อพระเจ้า (9-11) สืบรู4.12 พระคัมภีร์มีอำนาจสิทธิ์ขาดในการตัดสินใจของเรา ขับไล่ความบาป นิสัยไม่ดีออกจากชีวิต ให้พระคัมภีร์เข้ามาแทนที่ความคิดที่เป็นรากเหง้าของความไม่ดีออกไป และปกป้องเราไม่ให้ทำบาป

2. พระคัมภีร์สอนความจริงของพระเจ้า (12-13) พระเจ้าตรัสกับเราทางพระคัมภีร์ โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำงานร่วมกับจิตใจที่ถ่อม พระวจนะของพระเจ้าเป็นความจริง พระเยซูตรัสความจริง และเป็นความจริง(ยน.14.6)

3. พระคัมภีร์เป็นความชื่นบานของคริสเตียน (14-16) ผู้เขียนสดุดีแสดงออกถึงความตั้งใจในทางของพระเจ้า ตื่นขึ้นก่อนอรุณทูลขอความช่วยเหลือ หวังอยู่ในพระวจนะตื่นอยู่ทุกยามในกลางคืน เพื่อภาวนาพระดำรัส (สดุดี 119: 147 -148)

พระวจนะของพระเจ้าต้องเข้ามาก่อนสิ่งอื่นทุกอย่างวันของเราเพื่อว่าเรา จะจดจำไม่ลืมถ้อยคำของพระเจ้า พระเยซูตรัสว่า “แต่ท่านทั้งหลายจงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้าและความชอบธรรมของพระองค์ก่อนแล้วพระองค์จะทรงเพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” (มัทธิว 6:33)

ข้อคิด มีชีวิตที่เต็มไปด้วยความหอมหวาน เต็มไปด้วยพระปัญญา ด้วยพระวจนะของพระเจ้า

เธอได้เล่าเหตุการณ์นั้น

“เขาจึงระลึกถึงพระดำรัสของพระองค์ได้ และกลับไปจากอุโมงค์ แล้วบอกเหตุการณ์ทั้งปวงนั้นแก่สาวกสิบเอ็ดคนและคนอื่นๆ ทั้งหลายด้วย” ลูกา 24:8-9

ข่าวดีของพระเยซูถูกเล่าจากทูตสวรรค์สู่พวกผู้หญิงที่ติดตามพระองค์ เล่าจากผู้หญิงไปสู่สาวก เล่าจากสาวกไปสู่ผู้คน เล่าจากผู้คนไปสู่ผู้คน เป็นที่น่าสังเกตว่าทำไมพวกผู้หญิงได้รับข่าวสารก่อนผู้ชาย พระเจ้าได้สัญญาว่า พระพรของพระองค์และชัยชนะของพระองค์จะมาทางพงศ์พันธุ์ของหญิง (ปฐมกาล 3:15) มีผู้หญิงหลายคนที่มีส่วนในพันธกิจ เช่น โยฮันนา ภรรยาของผู้จัดการกิจการของเฮโรด เป็นสตรีที่มีส่วนร่วมในพันธกิจของพระเยซูเธอถวายเงินส่วนตัวเพื่อสนับสนุนพระเยซูและสาวกของพระองค์ (ลูกา 8:2-3) *มารีย์ชาวมัคดาลา* สตรีที่เคยมีผีสิงถึงเจ็ดตน พระเยซูได้ปลดปล่อยเธอให้เป็นอิสระ ชีวิตที่พระเยซูประทานให้เธอนั้นสะอาด *ยูนีสและโลอีส* มีความยำเกรงพระเจ้าสอนทิโมธี ตามหลักพระคัมภีร์(พันธสัญญาเดิม) ตั้งแต่เด็กแล้วทิโมธีได้รู้พระคำของพระเจ้า

ผู้หญิงหลายคนมีความสามารถในการสร้างสายสัมพันธ์กับผู้คน ให้เราใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์เพื่อพระเจ้า ผู้หญิงไม่ต้องกลัวการเป็นพยานเพื่อพระเยซูอีกต่อไป ซึ่งเราจะก้าวสู่บทบาทใหม่ที่พระเจ้ามอบให้ เราสามารถอธิษฐานว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพระองค์อยู่ที่นี้พระเจ้าข้า ขอทรงใช้ข้าพระองค์ไปเถิด ใช้ข้าพระองค์บอกเหตุการณ์นั้นเพื่อพระองค์ ใช้ข้าพระองค์ สำนแดงพระองค์ผ่านข้าพระองค์”

ข้อคิด: ผู้หญิงทุกคน(ผู้ชายทุกคน) ซึ่งได้รับพระเยซูได้รับสิทธิในการบอกเรื่องพระเยซูให้ทุกคน

พระเยซูผู้ปรนนิบัติ และผู้สอนโดยใช้คำอุปมา

“ข้อความเหล่านี้ทั้งสิ้น พระองค์ตรัสกับหมู่ชนเป็นคำอุปมา และนอกจากคำอุปมา พระองค์มิได้ตรัสกับเขาเลย ทั้งนี้เพื่อให้สำเร็จตามพระวจนะ ที่ตรัสโดยผู้เผยพระวจนะว่า เราจะอ้าปากกล่าวคำอุปมา เราจะกล่าวข้อความ ซึ่งปิดซ่อนไว้ตั้งแต่เดิมสร้างโลก” มัทธิว 13:34-35

ฟากตะวันตกของแม่น้ำจอร์แดนหรือเขตแคว้นกาลิลี ในปัจจุบันนี้เรียกว่า เขตเวสแบงก์ (West Bank) เป็นที่ตั้งของประเทศอิสราเอลในปัจจุบัน เป็นอาณาเขต การปรนนิบัติรับใช้ของพระเยซูคริสต์ แคว้นกาลิลีตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอิสราเอล มี ทะเลสาบกาลิลีหรือที่เรียกอีกชื่อหนึ่งว่า ทะเลสาบเยเนซารет พระเยซูคริสต์ทรงใช้ เมืองคาเปอร์นาอุม เป็นกองบัญชาการหรือฐานปฏิบัติงานด้านการปรนนิบัติรับใช้ และ สั่งสอนผู้คนมากมาย ทรงใช้เวลาส่วนใหญ่ในธรรมศาลา ทุกหมู่บ้าน ภูเขา ทะเล ที่นั่นใน การทำพันธกิจ การรักษาโรค สั่งสอนผู้คนด้วยคำอุปมา เพื่อให้เข้าใจความหมายแผ่นดินของพระเจ้า

คำอุปมาถูกใช้เพื่อให้เกิดภาพในสมอง เรื่องราวต่าง ๆ ของคำอุปมา ล้วน แต่มีวัตถุประสงค์หลักของคำอุปมานั้นๆ เราต้องหาคำสอนหลักของคำอุปมาให้พบและ ทำความเข้าใจกับอุปมานั้น ๆ อย่างถูกต้อง พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเพื่อสอนและเปิดเผยความลึกลับแห่งแผ่นดินสวรรค์ เพื่อให้สาวกและคนที่มีจิตใจที่เชื่อฟัง จะประจักษ์ถึงสาระหลักแห่งคำอุปมานั้น ๆ แต่กับคนที่ปิดใจและอคติไม่พร้อมที่จะรับฟังพระองค์ คนที่ไม่ยอมรับพระองค์จะไม่สามารถเข้าใจได้ และคำอุปมาเหล่านี้แท้จริงแล้ว เป็นสิ่ง ที่ไม่มีใครเคยได้ยินได้ฟังมาก่อน เพราะถูกปิดซ่อนไว้จากโลก นั่นคืออุปมาที่เกี่ยวกับ แผนการนิรันดร์แห่งความรอดของมนุษยชาติ คือพระเยซูคริสต์ได้เสด็จมาในโลก เพื่อ ช่วยโลกให้รอดจากคำจ้างความบาปคือความตายและมีชีวิตนิรันดร์

ข้อคิด : 1. นิทานอีสปแตกต่างจากคำอุปมาของพระเยซูอย่างไร?

2. ประโยชน์ของการใช้คำอุปมาในการสอนคืออะไร?

3. เมืองคาเปอร์นาอุมสำคัญต่อพระเยซูอย่างไร?

พระเยซูทรงเป็นผู้พยากรณ์

“และเพื่อพระองค์จะได้ทรงใช้พระคริสต์ซึ่งกำหนดไว้แล้วนั้นมาเพื่อท่านทั้งหลายคือพระเยซู โมเสสได้กล่าวไว้ว่า ‘พระเจ้าของท่านทั้งหลายจะทรงโปรดประทานผู้เผยพระวจนะคนหนึ่ง เหมือนอย่างเราให้แก่ท่านจากจำพวกพี่น้องของท่าน ท่านทั้งหลายจงเชื่อฟังผู้นั้นในสิ่งสารพัดซึ่งพระองค์จะได้ตรัสแก่ท่าน’” กิจการฯ 3: 20,22

“การเจิม” คือ การแต่งตั้ง และการแต่งตั้งนั้นจะทำงานกับผู้ที่มีสดานภาพ มีภารกิจที่พระเจ้ามอบหมายให้ 3 สดานภาพ คือ 1) กษัตริย์ 2) ปุโรหิต 3) ผู้พยากรณ์ พระเจ้าทรงใช้พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าลงมาในโลก เพื่อเปิดเผยสำแดง ให้โลกรู้ถึงแผนการนิรันดร์ของพระองค์ ผู้พยากรณ์หรือผู้เผยพระวจนะ หรือปากกของพระเจ้า หมายความว่า ผู้ประกาศ ผู้สื่อสารของพระองค์ เป็นผู้ที่ยืนยันเกี่ยวกับความล้ำลึกของพระเจ้า เป็นผู้เปิดเผยน้ำพระทัยของพระองค์ เป็นผู้ที่ยืนยันคำตักเตือน ให้กลับใจใหม่จากบาปที่ทำอยู่ เป็นผู้ที่ยืนยันถึงการตอบสนองของพระเจ้าต่อคนที่เชื่อฟังและไม่เชื่อฟังพระองค์ เป็นผู้ที่ยืนยันอนาคตที่กำลังจะเกิดขึ้น ทั้งใกล้และไกล

พระเยซูคริสต์ทรงเผยให้มนุษย์ทราบถึงข่าวประเสริฐ แห่งแผ่นดินของพระเจ้า ทรงเปิดเผยถึงความล้ำลึกในพระทัยของพระบิดา พระองค์ทรงเป็นผู้พยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ทรงเปิดเผยพระลักษณะความเป็นพระเจ้าของพระองค์ ทรงสำแดงพระบิดาให้เราเห็น ทรงตักเตือนให้เราเชื่อฟัง และรักษากฎเกณฑ์ของพระเจ้า ทรงเตือนให้ระวังและเตรียมพร้อมอยู่เสมอ ทรงเตือนถึงความน่ากลัวของการพิพากษาของพระเจ้า ทรงบอกถึงยุคสุดท้ายที่จะมาถึง ทรงเปิดเผยว่าพระองค์คือ พระเมสสิยาห์ที่พวกเขารอคอย ทรงยืนยันว่าพระคัมภีร์นั้นเป็นความจริงและเป็นพระคำของพระเจ้า กจ 3:23 เตือนเราว่า “และจะเป็นเช่นนี้คือถ้าผู้หนึ่งผู้ใดไม่เชื่อฟังศาสนายากรณ์ผู้นั้น เขาจะต้องถูกตัดขาดให้พ้นจากท่ามกลางประชาชน”

- ข้อคิด :**
1. ทุกวันนี้คริสเตียนมีของประทานเรื่องการเผยพระวจนะหรือไม่?
 2. พระเยซูเป็นผู้เผยพระวจนะของพระเจ้าเพื่อเปิดเผยอะไร?
 3. เนื้อหาสาระของคำเผยพระวจนะนั้น มักจะเป็นเรื่องอะไร?

จากผ้าอ้อมสู่สี่เทียน

“จงฝึกเด็กในทางที่ควรจะเดินไป เพราะเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว เขาจะไม่พราดจากทางนั้น” สุภาษิต 22:6

เรื่องกำเนิดของเอซาวและยาโคบ เป็นบทนำของเรื่องบทต่อมาเพราะการดิ้นรนเพื่อความเป็นใหญ่ได้แสดงให้เห็นตั้งแต่ก่อนที่สองคนจะคลอดออกมา อีสอัคและเรเบคาห์ แต่งงานร่วม 20 ปีแต่ยังไม่มีลูก แต่พระสัญญาของพระเจ้าเรื่องพระพรทางเชื้อสายของอับราฮัมจะต้องสำเร็จ

ชีวิตคริสเตียนที่ต้องรับผิดชอบต่อสมาชิกในครอบครัว เราจะระบายสีแต่งแต้มชีวิตของลูก ๆ ให้เขาเป็นอย่างไรที่พระเจ้าอยากให้เป็นได้อย่างไร?

1 คำอธิษฐานที่สัมฤทธิ์ผล (21-26) บิดา-มารดา เป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณของครอบครัว เป็นปุโรหิตประจำครอบครัว มีหน้าที่สอนพระวจนะ นำครอบครัวนมัสการพระเจ้า อธิษฐานเพื่อลูกและแนะนำพระเจ้าให้สมาชิกครอบครัวรู้จักพระองค์

2 รักลูกให้ถูกทาง (27-28) อีสอัครักเอซาว ฝ่ายเรเบคาห์ก็รักยาโคบ การแบ่งความรักนี้ส่งผลต่อความขัดแย้งของเอซาวยาโคบ แต่ในฐานะบิดามารดาอีสอัคและเรเบคาห์ต้องตระหนักว่า ในการให้ความรักแก่ลูก ซึ่งมันส่งผลโดยตรงไปยังชีวิตครอบครัวของลูก เป็นสิ่งที่ถูกต้องทีเดียวที่พ่อแม่จะยอมทนความอยากลำบาก เสียสละ

ในการเลี้ยงดูลูกซึ่งเป็นพระพรจากพระเจ้า เป็นมรดกซึ่งพระเจ้าประทานให้นั้น จึงเป็นความจำเป็นที่พ่อแม่ต้องเอาดูแลใส่ใจ ในช่วงแร่วัยของลูก “ฝ่ายท่านผู้เป็นบิดา อย่ายั่วบุตรของตนให้เกิดโทสะ...” (เอเฟซัส 6.4) “จงฝึกเด็กในทางที่ควรจะเดินไป เพราะเมื่อเขาเป็นผู้ใหญ่แล้ว เขาจะไม่พราดจากทางนั้น” (สุภาษิต 22:6)

ข้อคิด เด็กเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมที่เขาเติบโตมา บทเรียนแบบไหนที่พี่น้องกำลังปลูกฝังให้กับลูกหลานของท่าน

พระเยซูผู้ทรงวิงวอน ทูลขอ เพื่อเรา

“ใครเล่าจะเป็นผู้ปรปักษ์อีก พระเยซูคริสต์นั้นหรือ ผู้ทรงสิ้นพระชนม์แล้ว และยิ่งกว่านั้นอีกได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ทรงสถิต ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า และทรงอธิษฐานขอเพื่อเราทั้งหลายด้วย” โรม 8:34

การอธิษฐานวิงวอน คือ การอธิษฐานเพื่อผู้อื่น ในฐานะตัวแทน มีความหมายถึง การเป็นตัวแทน หรือตัวกลาง ให้กับคนที่เราอธิษฐานเพื่อเขา ในพระคัมภีร์เดิม ผู้ที่ทำหน้าที่นี้คือ ผู้นำอิสราเอล บุโรหิต ผู้พยากรณ์ เช่น อับราฮัม อธิษฐานวิงวอนเพื่อเมืองโสโดมและโกโมราห์ โมเสสอธิษฐานวิงวอนให้บรรดาอิสราเอลในถิ่นทุรกันดาร ดาวิดอธิษฐานวิงวอนให้กับประชาชนในการปกครองของตน ในพระคัมภีร์ใหม่ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้ทูลขออธิษฐานวิงวอนเพื่อสาวกและ เราทั้งหลายผู้เชื่อในพระองค์ เราพบตัวอย่างในการอธิษฐานของพระองค์ ใน ยอห์น 17 ทั้งบท พระองค์ทรงเป็นศูนย์กลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ทรงเป็นผู้เติมเต็มช่องว่างระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าแต่พระองค์ผู้เดียว

คริสเตียนเราทุกคนนั้น เป็นนกอธิษฐานเพื่อผู้อื่นได้ ไม่ใช่จำกัดเฉพาะผู้นำคริสตจักรเท่านั้น ผู้ที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเขา ก็คือผู้เชื่อทุกคนสามารถอธิษฐานวิงวอนเพื่อผู้อื่นได้ โรม 8:26 พระวิญญาณก็ทรงช่วยเราเมื่อเราอ่อนกำลังด้วยเช่นกัน เพราะเราไม่รู้ว่าเราควรจะทำอธิษฐานขอสิ่งใดอย่างไร แต่พระวิญญาณเองทรงช่วยขอเพื่อเราด้วยความคร่ำครวญซึ่งเหลือที่จะพูดได้ อัครทูตเปาโลหนุนใจให้พี่น้องคริสเตียนชาวเมืองเอเฟซัส อธิษฐานวิงวอนเพื่อกันและกัน และยังให้พี่น้องที่เมืองโคโลสี วิงวอนเพื่อท่านเองด้วย จะเห็นได้ว่า การอธิษฐานเพื่อผู้อื่นก็เป็นเรื่องที่ทำเป็นประจำที่สำคัญ ผู้นำเองต้องการคำอธิษฐานวิงวอนเพื่อเขาและการรับใช้ของเขาท่ามกลางพวกเราเช่นกัน

ข้อคิด : 1. การอธิษฐานต่างจากการวิงวอนอย่างไร?

2. เราสามารถอธิษฐานขอ โดยไม่ต้องอ้างพระนามพระเยซูได้หรือไม่?

3. ในบางนิยามมีการยกย่องคนบางคนให้เป็นผู้กลางระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า ท่านคิดว่าถูกหรือไม่?

พลังแห่งการอธิษฐาน

“แต่ขอพระองค์ทรงสนพระทัยในคำอธิษฐานของผู้รับใช้ของพระองค์ และในคำวิงวอนนี้ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอทรงสดับเสียงร้องและคำอธิษฐาน ซึ่งผู้รับใช้ของพระองค์อธิษฐานต่อพระองค์” 1 พงศาวดาร 6:19

คำถาม : สิ่งที่ยากที่สุดในชีวิตคริสเตียน คือ อะไร ?

สิ่งที่ยากที่สุดในชีวิตคริสเตียน คือ อะไร ?

คำตอบ : การอธิษฐาน

มีคริสตจักรไม่น้อย ประรณจะเห็นคริสตจักรเติบโตและได้รับการอวยพรจากพระเจ้า มีคริสเตียนไม่น้อย ที่ปรารถนามีชัยชนะต่อการทดลองและความทุกข์ยาก แต่ก็มีครอบครัวคริสเตียนไม่น้อยอีกเหมือนกัน ที่ละเลยสิ่งที่สำคัญ คือ การอธิษฐาน ตัวอย่างการอธิษฐานที่มีพลัง และพระเจ้าอดที่จะตอบไม่ได้

1. อธิษฐานอย่างมีภาระใจ (23) : เปโตรและยอห์นได้เล่าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้พี่น้องฟัง (4:1)
2. อธิษฐานด้วยความพร้อมใจ (24) : ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
3. อธิษฐานด้วยความเข้าใจ (24-30) ไม่ใช่อธิษฐานเรื่อยเปื่อยหรือจิตใจล่องลอย

พระเยซูคริสต์สอนให้เราอธิษฐานในมัทธิว 6:9-13 เมื่อใดที่ท่านอธิษฐานตามแบบที่พระเยซูคริสต์ตรัสสอน ขอให้เราอธิษฐานด้วยหัวใจของเรา คิดถึงทุกถ้อยคำที่เราจะพูด ถามตัวเราเองว่า เราหมายความว่าตามนั้นหรือไม่ ขออย่าให้เราใช้เพียงปากเพื่ออธิษฐาน แต่ขอให้เราใช้หัวใจของเราอธิษฐานต่อพระเจ้า เพราะหัวใจของเราจะเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้า และคำอธิษฐานของเรามีพลังทำให้เกิดผลได้

ข้อคิด : ทุกครั้งที่เราก็มึนศีรษะและอธิษฐาน จิตใจของเราจดจ่ออยู่กับพระเจ้าหรือไม่ ?

น้ำพระทัยที่มีต่อเรา

“ท่านทั้งหลายจงยำเกรงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน จงปรนนิบัติพระองค์และติดพันอยู่กับพระองค์ จงปฏิบัติตามด้วยออกพระนามของพระองค์” เฉลยธรรมบัญญัติ 10:20

เฉลยธรรมบัญญัติ 10:12-13 สรุปถึงลักษณะชีวิตประชากรของพระเจ้า ในการดำเนินไปกับพระเจ้า เชื่อฟัง และพระสัญญาแห่งพร ถ้าเขายำเกรงพระเจ้า รักพระองค์ รักษาพระคำรัสสั่ง กฎเกณฑ์ กฎหมายและพระบัญญัติทั้งสิ้น เขาจะเป็นประชาชาติที่เข้มแข็ง โมเสสได้ส่งคนอิสราเอลว่า จงจดจำถ้อยคำ...ไว้ในจิตใจ จงเอาถ้อยคำพันไว้ที่มือ จารึกไว้ที่หว่างคิ้ว จงสอนถ้อยคำแก่บุตรหลาน จงพูดถึงถ้อยคำทุกโอกาส เขียนคำเหล่านี้ไว้ที่เสาประตู การปฏิบัติตามพระทัยของพระเจ้า การมีชีวิตอยู่ในพระเจ้า จึงเป็นเงื่อนไขแห่งพระพรสำหรับมนุษย์ทุกคน ที่จะมีชีวิตยืนยาวบนแผ่นดินโลก

เมื่อโยชูวาได้รับมอบหน้าที่ให้นำคนอิสราเอลต่อจากโมเสสแล้ว งานชิ้นแรก คือการบุกยึดเมืองเยรีโค พระเจ้าสั่ง โยชูวา ให้ทหารอิสราเอลเดินรอบเมืองเยรีโค วันละรอบเป็นเวลา 6 วัน โดยให้บุโรหิตเป่าแตร ส่วนประชาชนต้องหุบปาก ไม่ให้พูดแม้แต่คนเดียว และในวันที่ 7 พวกเขาจะต้องเดิน 7 รอบ เมื่อบุโรหิตเป่าแตร ประชาชนจะโห่ร้องด้วยเสียงดังและเมื่อเขาทำดั่งนั้นกำแพงก็พังลงราบ อิสราเอลก็บุกยึดเมืองเยรีโคไว้ได้ ถ้าหากเราจะติดพัน ติดสนิทอยู่กับพระเจ้า เชื่อฟังพระองค์ไม่เลียงจากพระวจนะไปทางซ้ายหรือขวาและพระองค์ก็ทรงกระทำให้งานเรานั้นสำเร็จอย่างดี โยชูวา 1:7 กล่าวว่า “เพียงแต่เข้มแข็งและกล้าหาญยิ่งเถิด ระวังที่จะกระทำตามธรรมบัญญัติทั้งหมด ซึ่งโมเสสผู้รับใช้ของเราได้บัญชาเจ้าไว้ นั้น อย่าหกลีงจากธรรมบัญญัตินั้นไปทางขวามือหรือทางซ้าย เพราะว่าเจ้าจะไปในถิ่นฐานใดเจ้าจะได้รับความสำเร็จอย่างดี”

- ข้อคิด**
1. การยำเกรงพระเจ้า หมายถึง หัวใจทั้งสี่นมอบไว้กับพระองค์
 2. ดำเนินตามพระทัยพระเจ้า พระพรจะหลั่งไหลสู่ชีวิตรวมทั้งการมีสวัสดิภาพ
 3. พระพรของพระเจ้าจะหลั่งไหลสู่คริสตจักรและชุมชน

พระเยซูทรงอธิษฐานเผื่อศัตรู

“ฉะนั้น เราจะแบ่งส่วนหนึ่งให้ท่านกับผู้ยิ่งใหญ่ และท่านจะแบ่งรางวัลกับคนแข็งแรง เพราะท่านเทวัญญาณจิตของท่านถึงความมรณะ และถูกนับเข้ากับคนทรยศ ถึงกระนั้น ท่านก็แบกบาปของคนเป็นอันมากและทำการอ่อนน้อมเพื่อผู้ทรยศ” อีสาห์ 53:12

ครอบครัวของเราต้องระวังไม่สร้างศัตรู ในทางกลับกันเราต้องอธิษฐานเผื่อผู้ที่คิดว่าเราเป็นศัตรูของเขา พระเยซูทรงเป็นที่โจษขานของคนมากมายที่ไม่รู้จักพระองค์ ในทางลบ คนที่หูเบาคล้อยตาม เมื่อได้ยินคนอื่นพูดถึงอีกคนในทางไม่ดี มีน้อยคนนักที่จะถามว่า แล้วคนที่กำลังกล่าวถึงนั้นมีสิ่งดีอะไรหรือไม่ แต่พระเยซูในขณะที่ทรงหวังดีต่อพวกเขา รักพวกเขา แต่กลับได้รับการกล่าวหาใส่ร้าย เขาฟ้องร้องพระองค์แทนความรักของพระองค์ พระคัมภีร์ได้พยากรณ์ไว้ว่า พระองค์ได้แต่อธิษฐานเท่านั้น

บนไม้กางเขน ขณะที่พระวรกายเจ็บปวด เต็มไปด้วยบาดแผลร้าวรอย รำกายของพระองค์ฟกช้ำ หัวใจของพระองค์ทุกขระทมเนื่องด้วยภาระอันหนักอึ้ง อันเกิดจากความบาปของเราทั้งหลาย พระองค์ถูกนับว่าเป็นคนบาป เราทุกคนวางบาปไว้บนพระองค์ เราทรยศต่อพระคุณของพระเจ้า ท่านแบกบาปของเรา แต่พระองค์ยังทำการอ่อนน้อมเพื่อผู้ทรยศอื่นๆ ผู้ที่เหยียดหยามพระองค์ ทหารที่เย้ยหยันพระองค์ รวมถึงเราด้วย ทรงอธิษฐานว่า “พระบิดาเจ้าข้า โปรดยกโทษให้เขา เพราะเขาไม่รู้ตัว เขากำลังทำอะไร?”

พระเยซูทรงสอนให้เรารักศัตรู อวยพรแก่ผู้ที่ช่งด่าเรา อธิษฐานเผื่อพวกเขา พระองค์ทรงปฏิบัติจริงให้เป็นตัวอย่างของเราบนไม้กางเขนนั่น ภายใต้อสถานการณ์ที่ไม่น่าให้อภัย ทรงอธิษฐานทูลขอเผื่อพวกเขาที่เขาได้กระทำโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่รู้ว่าตนกำลังทำอะไร?

- ข้อคิด :
1. ครอบครัวเราต้องระวังไม่สร้างศัตรูทั้งในครอบครัวและนอกครอบครัว
 2. มีใครบ้างไหมที่เขาคิดว่าเราเป็นศัตรูของเขา เราควรอธิษฐานเผื่อเขาใช่หรือไม่?
 3. มีสถานการณ์ใดที่ทำให้ครอบครัวเราไม่สามารถอธิษฐานเผื่อคนที่เราไม่ชอบ ?

พระเยซูผู้ทรงปรนนิบัติประชาชน

“จงดูผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชูผู้เลือกสรรของเรา ผู้ซึ่งใจเราปิติยินดีเราได้
เอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้แล้วท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปให้แก่บรรดา
ประชาชน” อีสยาห์ 42:1

ประชาชนทั้งหลาย ถูกเรียกจากพวกยิวว่า “คนต่างชาติ” หรือ Pagans เป็นคำที่ใช้แบ่งแยก กีดกันคนต่างชาติ ที่คนยิวถือว่าไม่ได้ถูกเลือกจากพระเจ้าให้เป็น
ชนชาติของพระองค์ คนยิวภาคภูมิใจที่เขาเป็นผู้ที่ถูกพระเจ้าเลือก ทำที่ที่ต่อการ
ทรงเลือก ควรเป็นไปทางภาคภูมิใจและถ่อมใจ เพราะการทรงเลือกนั้นเป็นพระคุณของ
พระเจ้า บางคนปฏิเสธว่า เราต่างหากเป็นผู้เลือกพระเจ้า แท้ที่จริงแล้วเป็นแค่ความ
รู้สึกหรือความคิดของเราเท่านั้น แต่ความจริง พระเจ้าทรงเลือกเราก่อน นำเราให้เรา
คิดตอบสนองการเลือกของพระเจ้า เหมือนที่เราได้เลือก

ในขณะที่คำพยากรณ์ถึงพระเยซูว่าจะทรงเป็นแสงสว่างแห่งแผ่นดิน
โลก พระองค์ก็ทรงเป็นศักดิ์ศรีของอิสราเอล ดังนั้นพระองค์จึงเป็นผู้ทรงปรนนิบัติ
ประชาชนทั้งหลายโดยทรงให้ชีวิตของพระองค์ เพื่อเป็นค่าไถ่แก่ประชาชนทั้งหลายที่
เชื่อถือในพระองค์ พระเยซูรับใช้ประชาชนด้วยความยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นยิวหรือไม่ใช่
ยิว เขาเหล่านั้นจะได้รับความรอดก็ต่อเมื่อพวกเขารับเชื่อในพระองค์ ไม่มีวิธีอื่น ๆ หรือ
ไม่มีวิธีพิเศษ ไม่มีทางลัด ไม่มีเส้น แม้แต่กับคนยิวก็ตาม พระองค์ทรงรู้จักอิสยาห์เป็น
อย่างดี เพราะทรงรู้จักชื่อและเรียกชื่อของอิสยาห์ผู้พยากรณ์ ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา
เช่นเดียวกัน พระเจ้าทรงรู้จักเราเป็นอย่างดี เราได้รับความยุติธรรม มีชีวิตที่มีชัยชนะ
และมีความหวังใจในพระองค์

ข้อคิด : 1. เราให้เกียรติคนที่ต่ำต้อยกว่า คนรับใช้ ผู้ให้บริการมากน้อยเพียงใด?

2. ท่านเชื่อว่า ผู้ที่ถูกพระเจ้าเลือกให้ทำงานรับใช้ต่างๆ ควรจะมีท่าทีต่อ
สนองอย่างไร?

3. หากครอบครัวเรามีปัญหาเดือดร้อน เราควรคิดถึงใครเป็นอันดับต้น ๆ

ความรับผิดชอบกับค่าตอบแทน

“พระองค์จึงตรัสกับเขาว่า ‘ดีแล้วเจ้าเป็นทาสที่ดี เพราะเจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อยเจ้าจึงมีอำนาจครอบครองสิบเมืองเถิด’” ลูคา 19.17

เงิน มินา เป็นเงินตราของกรีก หนึ่งเหรียญมินามีค่าประมาณ 100 เดนาริอันของโรมัน ซึ่งมีค่าเท่ากับค่าจ้างคนทำงาน 100 วัน (1 เดนาริอัน, ค่าแรง 1 วัน 300 บาท) ค่าอุปมานี้เจ้านายมิได้เรียกร้องให้คนของท่านต้องได้ผลลัพธ์เท่ากันทุกๆ คน แม้จะมอบเงินให้เท่ากัน เราพบว่าคนที่ได้เงิน 1 มินาที่ได้กำไรมา 10 มินากับคนที่ได้รับ 1 มินาแล้วได้ผลกำไรมา 5 มินา ต่างได้รับคำชมและถูกมอบหมายให้ทำงานใหญ่ขึ้นกว่าเดิมเหมือนกัน พระเจ้ามิได้เรียกเอาจากเราทุกคนเท่ากัน แต่ให้เราทำในสิ่งเล็กน้อยก่อน รับผิดชอบในสิ่งเล็กน้อยก่อน ทำให้มากขึ้น แล้วเราก็จะสามารถรับงานใหญ่เพิ่มขึ้น

เรื่องของค่าตอบแทน เจ้านายตรัสว่า “ดีแล้วเจ้าเป็นทาสที่ดีเพราะเจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อยเจ้าจึงมีอำนาจครอบครองสิบเมืองเถิด สำหรับคนแรก ส่วนคนที่สองได้ตรัสกับเขาเหมือนกันว่า ‘เจ้าจงครอบครองห้าเมืองเถิด’ ส่วนคนที่สามนั้นถูกลงโทษเพราะไม่ทำอะไรเลย พระเยซูตรัสว่า “เราบอกเจ้าทั้งหลายว่าทุกคนที่มีอยู่แล้วจะเพิ่มเติมให้เขาอีก แต่ผู้ที่ไม่มี แม้ว่าจะมีอยู่ตรงนั้น จะต้องเอาไปจากเขา”(ลูคา 19.26) ยิ่งใช้ของประทานและความสามารถของตนมากเท่าไร พระเจ้าจะยิ่งเพิ่มเติมของประทานและความสามารถให้มากขึ้นเท่านั้น แต่ส่วนผู้ที่ไม่มีหมายถึงผู้เชื่อที่ไม่ยอมใช้ของประทานและความสามารถ ที่มีอยู่จะถูกเอาไปจากเขา ความสามารถและของประทานในการรับใช้จะค่อยๆ หายไปในที่สุด สิ่งนี้เป็นการพิพากษาอย่างหนึ่งจากพระเจ้า

ข้อคิด หากได้ทำหน้าที่ของเราอย่างดีที่สุด ใช้ตะลันต์ความสามารถและของประทานอย่างเต็มที่แล้ว เราก็จะได้รับคำชมว่า “ดีแล้ว เจ้าเป็นทาสดีและสัตย์ซื่อ เจ้าสัตย์ซื่อในของเล็กน้อย เราจะตั้งเจ้าให้ดูแลของมาก เจ้าจงปรีดีร่วมสุขกับนายของเจ้าเถิด”

พระเยซูผู้ทรงทำการอัศจรรย์

“ทุกถามพระองค์ว่า “ท่านเป็นผู้ที่จะมานั้นหรือ หรือจะต้องคอยผู้อื่น” ฝ่ายพระเยซูตรัสตอบศิษย์ยอห์นว่า จงไปแจ้งแกยอห์นซึ่งท่านได้ยืมและเห็น เพราะว่าคนตาบอดก็หาย บอด คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายสะอาด คนหูหนวกได้ยินได้ คนตายแล้วเป็นขึ้น มา และข่าวประเสริฐก็ประกาศแก่คนอนาถา” มัทธิว 11:3-5

มีการอัศจรรย์ที่ถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ไม่ต่ำกว่า 40 ครั้ง และยังมีอีกมากที่ยอห์นได้กล่าวไว้ว่า ไม่ได้ถูกบันทึกไว้ เพราะถ้าจะเขียนให้หมด แม้ทั้งโลกก็ไม่พอใส่หนังสือเล่มนั้น ซึ่งหมายความว่า ไม่เพียงแต่คำสั่งและสิ่งที่ทรงปรานีในโลกนี้ แต่รวมถึงสิ่งที่เราไม่อาจมองเห็นและรับรู้ได้ เพราะการที่พระองค์ทรงกระทำนั้น เริ่มต้นตั้งแต่ปฐมกาลจวบจนนิรันดร์กาล

นิยามคำว่า การอัศจรรย์ หรือ Miracles นั้นคือ เหตุการณ์หรือกิจการของพระเจ้าที่เกิดขึ้นอย่างไม่ธรรมดา เป็นเรื่องเหลือเชื่อหรือไม่อาจเป็นไปได้ เพื่อให้ผู้คนเกิดความเกรงกลัว ความประหลาดใจ เป็นการแทรกตัวเข้าในกฎธรรมชาติ โดยพละานุภาพเหนือธรรมชาติ เพื่อเป็นพยานถึงพระองค์เองหรือสิ่งที่พระองค์สอน หรือเพื่อวัตถุประสงค์ของพระองค์ที่มีต่อผู้คนทั้งหลาย พระเจ้าทรงเป็นผู้อยู่เบื้องหลังการอัศจรรย์ เพราะทรงใช้การอัศจรรย์เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการดึงความสนใจ สร้างความประทับใจ สร้างความยำเกรงและเกรงกลัวพระเจ้าให้เกิดขึ้น นำไปสู่ความเชื่อและไว้วางใจในพระเจ้า

การทรงบังเกิดของพระเยซูอย่างอัศจรรย์เป็นตัวอย่างที่ดี ที่จะอธิบายเรื่องการอัศจรรย์ว่า เป็นการยื่นมือเข้ามาแทรกในกฎธรรมชาติ โดยการเริ่มต้นทรงผดุงรักษาไว้โดยอุทยานาภาพ และทรงได้โดยการยื่นมือเข้าแทรกในที่สุด ด้วยานุภาพของพระองค์ทั้งหมดคือ ความหมายของคำว่า “การอัศจรรย์”

ข้อคิด : 1. ท่านเชื่อเรื่องการอัศจรรย์หรือไม่?

2. มธ.11 การอัศจรรย์เกิดขึ้นเพื่ออะไร?

3. หากมีการอัศจรรย์เกิดขึ้น ท่านคิดว่า เกิดขึ้นเพื่ออะไร?

บทเรียนจากแม่ยายของเปโตร

“แล้วพระองค์ก็เสด็จไปจับมือนางพวยขึ้น และความใช้ก็หาย นางจึงปรนนิบัติพระองค์ กับพวกของพระองค์” มาระโก 1:31

พระธรรมมาระโกกำลังบอกเราให้รู้จักกับพระเยซูคริสต์เจ้าว่าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า มาระโกเน้นการกระทำพระราชกิจของพระเยซูคริสต์เป็นส่วนใหญ่ เพื่อให้เราได้เห็นถึงการอัศจรรย์ ฤทธานุภาพของพระเยซูคริสต์ในการกระทำพันธกิจ หลังจากทรงเรียกสาวกแล้ว มาระโกได้บันทึกการช่วยเหลือประชาชนของพระเยซู โดยการขับผีโสโครก รักษาคนเจ็บคนป่วยหลายคนให้หาย พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระมาซีฮา ผู้ช่วยให้รอดของโลก พระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจและชัยชนะเหนือความผิดบาปและความป่วยไข้ทั้งหมดทั้งสิ้น แม่ยายของเปโตรนอนให้พระเยซูจับมือนางพวยขึ้น พระเยซูคริสต์ได้เข้ามาสัมผัสชีวิตแม่ยายของเปโตรผ่านความป่วยไข้ของนาง

การเชื่อฟัง หมายถึงการกระทำตามหรือประพฤติตามคำสั่งสอนหรือคำสอน พระเยซูตรัสว่า “ผู้ใดมีบัญญัติของเราและประพฤติตามบัญญัตินั้น ผู้นั้นแหละเป็นผู้ที่รักเราและผู้ที่รักเรานั้น พระบิดาของเราจะทรงรักเขาและจะทรงสำแดงตัวให้ปรากฏแก่เขา” (ยอห์น 14:21) การเชื่อฟังเป็นการพิสูจน์ว่าเรารักพระเจ้ามากเพียงไรด้วย และเรารู้ว่าเมื่อชีวิตของเราเต็มไปด้วยการเชื่อฟังพระทัยพระเจ้า เราจะถูกลอสิ่งใดเราก็ตอบรับสิ่งนั้น (1 ยอห์น 3:22) ยากอบก็บอกกับเราว่าการเชื่อฟังหรือการประพฤติตามนั้นก็ทำให้ความเชื่อสมบูรณ์ “ท่านทั้งหลายก็เห็นแล้วว่า ความเชื่อมีกำลังร่วมกับ การประพฤติตามของท่านและความเชื่อนั้นก็จะบริบูรณ์ด้วยการประพฤติ” (ยากอบ 2:22) ฉะนั้นเราต้องอ่านพระคัมภีร์เพื่อจะได้รู้จักเข้าใจพระบัญญัติของพระเจ้าและความเชื่อของเรา

ข้อคิด ให้เราจำนนชีวิตลงเชื่อฟังและตอบสนองพระคุณของพระเจ้าด้วยการรับใช้เป็นพยาน

พระเยซูผู้อ่อนสุภาพ และถ่อมพระทัย

“ท่านจะไม่ร้องหรือเปล่งเสียงของท่าน หรือกระทำให้ได้ยินในถนน ไม่อ้อซ้ำแล้วท่านจะไม่หักและใส่ตะเกียงที่ลูกรีบหรืออยู่ท่านจะไม่ดับ ท่านจะส่งความยุติธรรมออกไปด้วยความสัตย์จริง” อีสยาห์ 42:2-3

โลกและความยุติธรรม ความทุกข์ยากลำบาก ความโศกเศร้าสูญเสีย หลังจากมนุษย์คู่แรก ได้ทำบาป และความบาปก็ส่งต่อมาจนถึงทุกวันนี้ พระเยซูคริสต์ในคำพยากรณ์ จะไม่หักไม่อ้อที่ซ้ำแล้ว จะไม่ดับตะเกียงที่มีไส้รับหรือจวนเจียน จะดับมิดับแน่แท้ ทรงเป็นผู้รับใช้ที่อ่อนสุภาพ และอ่อนโยน การเสด็จมาครั้งแรก ในฐานะผู้ต่ำต้อย ในรางหญ้าในฐานะผู้รับใช้ ในฐานะของความจำกัดในสภาพมนุษย์ พระองค์ต้องทนต่อความจำกัดนี้ด้วยความถ่อมพระทัย

พระบิดาทรงมีวัตถุประสงค์สูงสุดของการส่งพระบุตรของพระองค์มาบังเกิดในโลกนี้ เพื่อทำให้แผนการณแห่งการช่วยมนุษย์ให้รอดสำเร็จ ในการประกาศปี (วาระ) แห่งความโปรดปรานของพระเจ้า นั่นก็คือ ยุคพระคุณ โดยความเชื่อ ผู้เชื่อได้เข้าอยู่ได้ร่วมพระคุณ โดยความรักของพระบิดาเจ้า ทำให้พระเยซูทรงยอมทนทุกข์ทรมานแสนสาหัสเพื่อเราจะได้รอด พระองค์กำลังขยายอาณาจักรของพระเจ้าคือคริสตจักรของพระองค์ด้วยพระคุณและความรัก

แอ็กของพระองค์ที่ให้เราับแบกเป็นคำสั่ง แอ็กของพระองค์หมายถึง ภารกิจหน้าที่ หรืองานที่พระองค์ทรงให้เราทำ นั่นคือการมีชีวิตเพื่อคนอื่น ซึ่งมีน้ำหนักพอเหมาะ และภาระของพระองค์ก็เบาเหมาะสมกับทุก ๆ คน ซึ่งเราสามารถรับโดยใช้ความเชื่อและการเชื่อฟัง ไม่เหมือนพวกฟาริสี ในสมัยนั้นที่สร้างกฎเกณฑ์ต่าง ๆ มากมายเพื่อเป็นภาระทำให้คนทำไม่ได้ และเหน็ดเหนื่อยจากระบบความดีความชอบธรรมที่สร้างขึ้นมาเอง

- ข้อคิด :
1. ในมธ.บทที่ 5 ผู้ที่มีจิตใจอ่อนสุภาพจะได้พระพรอะไรบ้าง
 2. การเสื่อมจากมาตรฐานทำให้หลายครอบครัวเผชิญความทุกข์ยากลำบาก

สายใยแห่งครอบครัว

“ทั้งท่านและครอบครัวเป็นคนยำเกรงพระเจ้า ท่านเคยให้ท่านมากมายแก่ประชาชน และอธิษฐานพระเจ้าเสมอ” กิจการฯ 10:2

เราทุกคนปรารถนาจะมีครอบครัวที่อบอุ่น ที่เต็มไปด้วยความรักความเข้าใจ ต่อกันและกัน และเราสามารถมีครอบครัวที่อบอุ่นตามที่เรปรารถนาได้ การที่เราจะมีครอบครัวที่อบอุ่นได้นั้น พระคัมภีร์ได้ให้เคล็ดลับเพียงประการเดียว ต้องให้พระเจ้าเป็น ศูนย์กลางของครอบครัว (5:18) เป็นสายใยแห่งครอบครัว

1. ระหว่าง สามี-ภรรยา (22-33)

- ภรรยา ยอมฟัง (22) ถ่อมใจ ให้เกียรติ และยำเกรงสามี (33) เกรงใจ ไม่ใช่เกรงกลัว
- สามี- รักประการเดียว (23-32) เช่นเดียวกับพระเยซูที่ทรงรักคริสตจักร

2. ระหว่าง พ่อ-แม่-ลูก (6:1-4)

- ลูกให้เกียรติพ่อ-แม่ (2)
- ปรนนิบัติ โดยถือว่าเป็นพระพรไม่ใช่ภาระหนัก
- ยอมฟังเรื่องที่ท่านเล่า เหมือนเป็นเรื่องใหม่
- อย่ายับยั้งให้เกิดโทสะ (4) ดูแลลูกด้วยความอ่อนโยน เอื้ออาทร
- อบรมลูก เพื่อให้เขาเติบโต บางครั้งต้องลงวินัย ไม่ใช่ตามใจ

ข้อคิด : เราสามารถให้เกียรติพ่อ-แม่ (ลูก) ในเรื่องใดบ้าง ?

พันธกิจแห่งรัก

“จงรักพระองค์ผู้เป็นพระเจ้าของเจ้าด้วยสุดจิตสุดใจของเจ้า ด้วยสุดกำลังและสิ้นสุดความคิดของเจ้า และจงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ” ลูคา 10:27

บาเรียน เป็นครูชาวฮิวสตันบัญญัติของทางศาสนายิว ตั้งใจจะทดลองพระเยซู โดยตั้งคำถามว่า “ต้องทำอะไรเพื่อจะได้ชีวิตนิรันดร์” และ “ใครเป็นเพื่อนบ้านของเรา” ทำให้พระเยซูจึงได้เล่าอุปมาเรื่องชาวสะมาเรียใจดี

C.S Lewis ได้เขียนไว้ในหนังสือ Mere Christianity ว่า “...อย่าเสียเวลานานักคิดว่าเราจะรักเพื่อนบ้านได้อย่างไร จงไปกระทำประหนึ่งว่าคุณรักเขาจริงๆ ในที่สุดคุณ จะพบความลับอย่างหนึ่งคือ เมื่อเราได้พยายามแสดงความรักให้กับใครสักคนหนึ่ง คุณจะพบว่าคุณรักเขาจริงๆ แต่ถ้าคุณทำให้คนที่คุณไม่ชอบเจ็บปวด คุณก็จะพบว่าคุณไม่ชอบเขามากขึ้นเรื่อย แต่ถ้าคุณทำสิ่งที่ดีให้กับคนที่คุณไม่ชอบ คุณจะพบว่าคุณไม่ชอบเขาน้อยลง”

ความรักเป็นจุดเริ่มต้นของทุกสิ่ง พระเจ้ารักเรา เรารักพระเจ้า และเรารักคนอื่นเหมือนที่พระเจ้ารักเรา เรากำลังอยู่ในยุคสมัยที่น่าเศร้าใจเพราะคนรักกันน้อยลง กลายเป็นความรักที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของผลประโยชน์ เวลานี้คนต้องการความรักที่จริงใจ ความรักที่บริสุทธิ์ พระเจ้ามอบหมายพันธกิจนี้ให้แก่เรา พันธกิจแห่งความรักออกไปและทำให้คนทั้งโลกรู้จักความรักของพระเจ้า

- ข้อคิด
1. เราได้มีโอกาสสำแดงความรักของพระเจ้าในชีวิตของเราแล้วหรือยัง?
 2. หาโอกาสที่จะทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่สังคมโดยที่ไม่หวังสิ่งใดตอบแทน
 3. จงแสวงหาโอกาสที่จะกระทำการสิ่งใดๆ เพื่อผู้อื่นบ้าง

ขอบพระคุณ

“จงลุกขึ้นไปเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้อาพหยาพกต” ลูกา 17:19

คนโรคเรื้อนทั้ง 10 คนนั้นมาพบพระเยซู และยืนอยู่แต่ไกล เขาก็ส่งเสียงร้องว่า “เยชูนายเจ้าข้า โปรดได้เมตตาข้าพเจ้าทั้งหลายเถิด” และพระเยซูทรงรักษาเขาฝ่ายคนหนึ่งในพวกนั้น เมื่อเห็นว่าตัวหายโรคแล้ว จึงกลับมาสรรเสริญพระเจ้าด้วยเสียงดัง และกราบลงที่พระบาทของพระเยซู โมทนาพระคุณของพระองค์ คนนั้นเป็นชาวสะมาเรีย...แล้วพระองค์ตรัสกับคนนั้นว่า “จงลุกขึ้นไปเถิด ความเชื่อของเจ้าได้กระทำให้อาพหยาพกต”

คนที่เป็โรคเรื้อนในสมัยนั้นความเจ็บป่วยในร่างกายเป็นความทุกข์หนึ่ง แต่ความทุกข์ที่หนักกว่าทุกข์ของร่างกาย ก็คือความทุกข์ภายในจิตใจ ด้วยเพราะเขาถูกตัดขาดจากสังคม จากครอบครัว และจากกิจกรรมทุกอย่างทางศาสนาด้วย เขาารู้สึกว่าเขาได้รับการชุบให้ฟื้นขึ้นจากการตายทางกายภาพ, ทางสังคม และทางศาสนา การหายโรคของเขาเป็นการนำชีวิตของเขากลับมา เขาเห็นคุณค่าแห่งการรักษาของพระเจ้า เขากลับมาขอบคุณพระเยซู และโมทนาพระคุณสรรเสริญพระเจ้า

โรคเรื้อนนั้เปรียบได้กับบาปที่อยู่ในชีวิตของมนุษย์ทุกคน เราทุกคนมีชีวิตที่เปื้อนไปด้วยบาปทั้งสิ้น เป็นคนที่มีมลทิน และวันหนึ่งเราต้องขอพระเมตตาจากพระเจ้า และพระเจ้าก็ประทานพระเยซูคริสต์ ผู้ซึ่งสิ้นพระชนม์บนกางเขน ใ้ชีวิตของเรา นำความรอดมาสู่ชีวิตของเราให้คืนดีกับพระเจ้า ชีวิตของเราต้องการการรักษาจากพระเจ้า เมื่อพระเจ้ารักษาเราแล้ว เราจะเป็นคนนั้นที่กลับมาหาพระเจ้า สำนึกในพระคุณของพระองค์ หรือจะเป็น 9 คนที่กลับไปมีชีวิตของตน

ข้อคิด

1. เราได้มีชีวิตที่สำนึกในพระคุณของพระเจ้าหรือไม่?
2. มีสิ่งใดในชีวิตที่เราปรารถนาอยากขอขอบพระคุณพระเจ้าบ้าง ?
3. ขอพระเจ้าที่จะสร้างนิสัยแห่งการขอบพระคุณ เรียนรู้ที่ขอบพระคุณพระเจ้าในทุกกรณี

การรับเสด็จพระเยซูคริสต์

“จงเตรียมมรรคาแห่งพระเจ้าในถิ่นทุรกันดาร จงทำทางหลวงสำหรับพระเจ้าของเราให้ตรงไปในทะเลทรายหุบเขาทุกแห่งจะถูกยกขึ้น ภูเขาและเนินทุกแห่งจะให้ต่ำลงที่ลุ่มๆ ดอนๆ จะให้เสมอ และที่สูง ๆ ต่ำ ๆ ให้เป็นที่ราบ และจะเผยพระสิริของพระเจ้า และมนุษย์ทั้งสิ้นจะได้เห็นด้วยกัน เพราะพระโอษฐ์ของพระเจ้าตรัสไว้แล้ว” อีสยาห์ 40:3-5

ในขณะที่เอลีชาผู้ช่วยของเอลีอาห์จะรับช่วงต่อในตำแหน่งผู้พยากรณ์คนสำคัญหลักของอิสราเอลนั้น พระคัมภีร์บันทึกไว้ให้เราทราบว่าเอลีอาห์มาก่อนเอลีชา เอลีอาห์ถูกส่งมาให้กับอิสราเอลโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเตรียมประชากรของพระเจ้าให้พร้อมเมื่อเอลีชามา ลักษณะพิเศษของการทำพันธกิจของเอลีชาคือ บอกกล่าวถึงการพิพากษาของพระเจ้าที่จะมาถึงประชากรของพระเจ้า ถ้าพวกเขายังไม่ยอมกลับใจ วันอันยิ่งใหญ่และน่ากลัวขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาถึงพวกเขา นอกจากนี้ภารกิจของเอลีชายังให้ความหวังเกี่ยวกับการไถ่ด้วย

ยอห์นผู้ให้บัพติศมา เป็นผู้ที่ทำพันธกิจด้วยจิตใจและฤทธิ์อำนาจของเอลีอาห์ (ลูกา 1:17) ยอห์นถูกนักปกครอง คือกษัตริย์เฮโรดผู้เหี้ยมโหดต่อต้าน เช่นเดียวกับที่เอลีอาห์เคยถูกกษัตริย์อาหับต่อต้าน การเสด็จของกษัตริย์จำเป็นที่ต้องมีขบวนนำหรือผู้กรุยทางคนใด การเสด็จมาในโลกนี้เพื่อทำภารกิจที่ยิ่งใหญ่ตามคำพยากรณ์ของพระเยซู ก็จำเป็นต้องมีผู้นำทาง เตรียมการเสด็จมาของพระองค์ ผู้นั้นคือยอห์นนั่นเอง สิ่งนี้ยิ่งย้ำเตือนเราถึงสถานภาพของพระเยซู ในความเป็นพระเจ้าและเป็นกษัตริย์ของพระองค์

- ข้อคิด :**
1. พระเจ้าทรงเตรียมครอบครัวของเราให้ได้รับพระพรอย่างไร?
 2. พวกเราต้องประกาศข่าวประเสริฐให้คนทั้งหลายกลับใจ เพื่อเขาจะไม่ต้องเข้าสู่การพิพากษา
 3. การรับเสด็จพระเยซูครั้งที่สอง เราเตรียมตัวพร้อมแล้วหรือยัง?

พระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้า

“และนี่แน่ะมีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า “ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก” มัทธิว 3:17

คำว่า “บุตร” ในคัมภีร์คริสเตียนนั้น ถูกใช้เพื่อระบุถึงความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด ลึกซึ้งที่มีต่อคุณพ่อหรือบิดา เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลสองบุคคล โดยพื้นฐานแห่งความหมายนี้คือ การระบุความเป็นมาหรือปัจจัยต้นเหตุ และยังมีความหมายในระดับลึก คือการมีสภาวะอย่างเดียวกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นการระบุอย่างเจาะจง ซึ่งมีความหมายมากกว่าการเป็นพ่อ หรือผู้ปกครอง ผู้ให้กำเนิดทางสายเลือด หรือพงศ์พันธุ์ เมื่อมีพ่อต้องมีแม่ที่จะต้องเกิดการปฏิสนธิและให้กำเนิดบุตรตามที่คนทั่วไปเข้าใจกัน

หน้าที่หลักของผู้เป็นบุตรในพระคัมภีร์ คือการให้เกียรติบิดาและเชื่อฟังบิดา พระเยซูคริสต์ผู้เป็นพระบุตรของพระเจ้ายิ่งมีความพิเศษและเอกลักษณ์เฉพาะพระองค์ ที่สำคัญคือ

1. การประกาศข่าวดีจากทูตสวรรค์ ว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด (ลูกา 1: 32,35)
2. การประกาศรับรองของพระบิดาว่าทรงเป็นพระบุตรสุดที่รักของพระบิดา (มธ. 3:17)
3. การจำแลงพระกายบนภูเขาของพระเยซูว่า ทรงเป็นพระบุตรที่พระเจ้าทรงรักและโปรดปราน (มก.9:7)
4. คำยอมรับของผู้คนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง นายร้อยโรมันขณะที่อยู่ใต้กางเขนที่ตรึงพระเยซู (มธ.27:54)
5. การเป็นขึ้นจากตายของพระเยซู ที่ทำให้อัครทูตเปาโลยอมรับ ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า (โรม 1:4)
6. พระเยซูเองทรงยอมรับว่าทรงเป็นพระบุตรของพระบิดา (มธ.16:16) และทรงเรียกพระเจ้าว่าพระบิดา

ข้อคิด : 1. ในครอบครัว ลูกควรให้เกียรติพ่อแม่อย่างไร?
2. พระเยซูให้เกียรติพระบิดาอย่างไร?

พระเยซูคริสต์ ทรงบังเกิดที่เบธเลเฮม

“อยู่มาคราวนั้น มีรับสั่งจากมหาจักรพรรดิซีซาร์ ออกัสตัส ให้จดทะเบียนสำมะโนครัวทั่วทั้งแผ่นดิน นี่เป็นครั้งแรกที่ได้จดทะเบียนสำมะโนครัว เมื่อคีรีนีอัสเป็นเจ้าเมืองซีเรีย” ลูกา 2:1-2

“เบธเลเฮม” เป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ ที่เคยเป็นบ้านของกษัตริย์ดาวิด คำว่า “เบธเลเฮม” แปลว่า “บ้านขนมปัง” สันนิษฐานว่าคงผลิตสินค้า OTOP คือขนมปังที่เอร์ตอรรอยและมีชื่อเสียง จนได้ชื่อว่าบ้านขนมปัง “เอฟราธาห์” บ้านเบธเลเฮม อยู่ในแคว้นยูเดีย แคว้นยูเดียอยู่ทางตอนใต้ของอิสราเอล ซึ่งเป็นที่ตั้งของเผ่ายูดาห์ พระเยซูคริสต์สืบเชื้อสายมาจากเผ่ายูดาห์ บังเกิดในแคว้นยูเดีย ตามคำพยากรณ์ที่ได้บันทึกไว้

ความเป็นมนุษย์สมบูรณ์แบบ 100% ของพระเยซูนั้น ทำให้พระองค์มีความรู้สึก ความคิด อารมณ์ ความทุกข์ ความเจ็บปวด ความเสียใจ ความอาลัยอาวรณ์ ความปวดร้าว เหมือนมนุษย์ทุกอย่าง เหมือนเราทุกคน เพียงแต่พระองค์ทรงไม่มีบาป ไม่ทำบาป แต่กลับเป็นผู้รับบาปแทน เนื่องจากพระองค์ไม่มีบาปจึงเป็นผู้เดียวเท่านั้น ที่สามารถรับบาปของคนทั้งโลกได้ เพราะไม่มีใครที่ไม่มีบาป จึงไม่มีใครที่มีคุณสมบัติพอที่จะรับความบาปแทนคนอื่นได้ เว้นไว้แต่พระเยซูผู้เดียว

พระองค์ทรงมีความต้องการฝ่ายร่างกาย เช่น หิว เหน็ดเหนื่อย เมื่อยล้า มีความอ่อนแอทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ท้อแท้ เสียใจ ผิดหวัง ได้เหมือนเราทุกคน พระองค์จึงทรงเป็นพระเจ้าผู้เข้าใจมนุษย์ ทรงรู้จักมนุษย์ถึงกันถึงแห่งหัวใจ และความรู้สึกทุกอย่างที่เราแบก เราเป็นอยู่ทุกวันนี้ได้ คำพยากรณ์สำเร็จ เมื่อภารกิจแห่งการเสด็จกลับมาบังเกิดในโลกเสร็จสิ้น นั่นคือการสิ้นพระชนม์เพื่อไถ่บาปของเราบนไม้กางเขน จึงทำให้เราได้รับการอภัยโทษและมีชีวิตนิรันดร์

ข้อคิด : 1. ท่านคิดว่าพระเยซูทรงรับรู้ความรู้สึกของความเป็นมนุษย์หรือไม่?

2. ความเป็นมนุษย์ส่งผลอย่างไรต่อชีวิตของพระองค์บ้าง?

3. เมื่อท่านมองชีวิตวัยเด็กของพระเยซู ท่านมีความรู้สึกอย่างไร? ให้แบ่งปันกับสมาชิกในครอบครัวท่าน

พระเยซูทรงเป็นพระมาซีสา: ผู้ถูกเจิมนิรันดร์

“พระเจ้าข้า พระที่นั่งของพระองค์ดำรงเป็นนิตย์ และเป็นนิตย์ธารพระกรของพระองค์ เป็นธารพระกรเที่ยงธรรม พระองค์ทรงรักความชอบธรรมและทรงเกลียดการอธรรม ฉะนั้นพระเจ้าคือพระเจ้าของพระองค์ท่านได้ทรงเจิมพระองค์ท่านไว้ด้วยน้ำมันแห่งความยินดียิ่งกว่าพระสหายทั้งปวงของพระองค์ท่าน” สดุดี 45 : 6-7

“การเจิม” หมายถึง การแต่งตั้ง (Anointed) ผู้ที่ได้รับการเจิม คือผู้ที่ถูกแต่งตั้งโดยพระเจ้า ซึ่งมีตัวแทนของพระเจ้าคือมหาปุโรหิต (Priest) เป็นผู้ทำพิธีเจิมตั้ง ผู้ที่ได้รับการเจิมต้องเป็นผู้ที่มีตำแหน่งเป็นกษัตริย์ ผู้พยากรณ์ และปุโรหิต

พระเยซูคริสต์ทรงมีพระฐานะเป็นทั้งผู้พยากรณ์ (ผู้เผยพระวจนะของพระเจ้า) เป็นมหาปุโรหิตที่เป็นผู้กลาง (ผู้แทน) ทูลขอการอภัยโทษจากพระเจ้าโดยการถวายบูชาแทนประชากรของพระองค์ และทรงเป็นกษัตริย์ที่จะมาปกครองประชากรในราชอาณาจักรของพระองค์ ทั้ง 3 ฐานะนั้นรวมอยู่ในพระองค์แต่ผู้เดียว

คำว่า “พระมาซีสา” คือ “ผู้หนึ่งที่ได้รับการเจิม” หรือ “The Anointed One” ปรากฏมากมายหลายครั้งในพระคัมภีร์ที่พยากรณ์ไว้ล่วงหน้า เป็นผู้ที่ชาวยิวผู้เชื่อในพระเจ้านครอวยมาเป็นเวลาหลายร้อยปี เมื่อถึงเวลาที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ “พระมาซีสา” คือ พระเยซูคริสต์ได้ทรงถือกำเนิดในคอกสัตว์ ในรางหญ้าที่พวกเขาคาดไม่ถึงว่าพระผู้เป็นเจ้าชีวิต กษัตริย์ มหาปุโรหิต และผู้พยากรณ์ ของพวกเขาในพระคัมภีร์จะถือกำเนิดในสถานที่ที่ต่ำต้อยเช่นนี้ กษัตริย์เฮโรดเดมที่ไม่รู้เรื่องนี้แต่พวกปุโรหิตและธรรมาจารย์รู้จักคำพยากรณ์นี้ว่า ผู้ปกครองหรือกษัตริย์ซึ่งหมายถึง พระมาซีสาจะออกมาจากบ้านเบธเลเฮมในแผ่นดินยูเดีย

- ข้อคิด :**
1. หัวหน้าครอบครัวได้รับการเจิมจากพระเจ้า ต้องเป็นผู้นำฝ่ายวิญญาณ นำสมาชิกครอบครัวให้พบและมีประสบการณ์กับพระองค์
 2. พระเยซูคริสต์ทรงเป็นผู้รับการเจิมนิรันดร์ คือเป็นพระเจ้าและเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเราตลอดไป
 3. สมาชิกทุกคนได้เรียนรู้ และรู้จักพระเยซูอย่างถูกต้องตามที่ทรงเป็นแล้วหรือยัง?

วันสงท่ายปี

“ข้าพเจ้าเงยหน้าดูภูเขา ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้ามาจากไหน ความอุปถัมภ์ของข้าพเจ้ามาจากพระเจ้าผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก” สดุดี 121:1-2

พระธรรมตอนนี้ทำให้รู้ว่ามีมนุษย์เราก็ดูเล็กน้อยคนเดียว คนหนึ่งเมื่อเทียบกับธรรมชาติที่พระเจ้าทรงสร้าง เราดูเล็กน้อยคนเดียว หรือถ้ามองมาจากนอกโลกมันแทบจะมองไม่เห็นตัวเราเลยด้วยซ้ำ การที่เราอาศัยอยู่ในเมือง ที่เต็มไปด้วยตึกสูงระฟ้า เต็มไปด้วยสิ่งก่อสร้างที่ใหญ่โต มันทำให้เราคิดว่าตัวเรายังใหญ่ ฉลาด มีอำนาจ แต่เมื่อเอาตัวเราออกไปจากสิ่งเหล่านี้ เราจะพบว่าเราไม่ได้ยิ่งใหญ่ ผู้ที่สร้างชีวิตต่างหากที่ยิ่งใหญ่ เมื่อข้าพเจ้าเงยหน้าดูภูเขา ข้าพเจ้าเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่ไม่ต้องพยายามความยิ่งใหญ่ที่ไม่ต้องเสียเงินสร้าง หรือซื้อ ไม่ต้องมีวิศวกร ไม่ต้องมีดีไซน์ มันเป็นความสวยงามที่บริสุทธิ์

การเริ่มต้นปีใหม่ ถ้าหากเรามีชีวิตอยู่บนความศรัทธาที่ว่า พระเจ้าคือเจ้าของชีวิตของเรา ชีวิตก็ต้องเริ่มต้นที่พระองค์ ปรึกษาพระองค์ในการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน และเราจะพบความอัศจรรย์ที่ไม่ใช่สิ่งเหนือธรรมชาติ แต่เป็นสิ่งที่เกินความคาดการณ และเห็นการทำงานของพระเจ้าเสมอ ผู้ที่อยู่กับท่านคือพระเจ้า มันเป็นความอบอุ่นใจที่มีใครสักคนหนึ่งบอกกับเราว่า ไม่ว่าเราอยู่ที่ไหน ไม่ว่าเรากำลังจะทำอะไร ไม่ว่าเราจะก้าวไปอยู่ ณ ที่ใด เขาไปกับเรา นำหน้าเรา และอยู่กับเรา และเป็นผู้ที่เดียวที่เรามั่นใจได้ว่า เขาจะไม่ผิดคำสัญญา และพระเจ้าคือผู้นั้น นี่คือนี่ที่ยิ่งใหญ่ในชีวิตของเรา

สดุดี 37:3 “จงวางใจในพระเจ้า และกระทำความดี ท่านจึงอาศัยอยู่ในแผ่นดิน และขึ้นบานอยู่กับความปลอดภัย”

- ข้อคิด
1. สำรวจชีวิตตลอดทั้งปีดูว่าชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของเป็นอย่างไร ?
 2. ตั้งปณิธานสำหรับปีใหม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งชีวิตเรากับพระเจ้า